

SEPTEMBER
1987*
THOUGHTS
*LETO
36

Avstralija
Moj dom

misli

Slovenija

Moja dežela

Registered
by Australia Post
— Publication
No. VAR 0663

Surfers Paradise, Qld. (zgornja naslovna slika) in Portorož (spodaj) se res ne moreta primerjati, a slednji je naš, košček slovenske morske obale.

+ + +

BITI urednik včasih res ni prijetna zadeva. Kakor koli storiš in kar koli objaviš — nekomu med stotinami bralcev se zameriš. Včasih morda celo upravičeno, saj ima res vsakdo pravico do svojih misli in mnenj. Večkrat pa čisto po nedolžnem. Šele iz protestnega pisma razvozlaš, kakšno "krivico" si nekomu napravil... Za taka pisma pa res nimam časa, da bi jim odgovoril. Saj bi odgovor tako ne prepričal.

Nedavno mi je nekdo v pismu poročil, da dajem pri poročilih verskih središč "prednost Sydneyu", uboga Adelaida pa "še ene cele strani nima". Če bi mi mogel očitati, da Melbourne odrežem večji kos, bi debelo požrl, tako pa mi vsaj tega ni mogel vreči pod noge. Saj vendar ne odločam jaz, koliko naj kdo napiše. P. Janez je bolj kratek (navadno se izgovarja, da nima kaj pisati), sydneyški p. Valerijan pa rad nategne na tri strani ali še čez, da moram včasih vzeti v roke celo škarje... Za poročilo iz Melbourne si prihranim dve strani, ker ga redno pišem čisto na koncu. Pri tem se marsikdaj jezim, ker mi prav zase zmanjka prostora, a si ga običajno ne morem nikjer več vzeti. Tega problema pri sydneyških in adelaidskih poročilih ni. Ujame me pri lastnih, ki so zato bolj skopa in manj točna. Urednikov greh? Morda.

— Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena I. dela 8.— dol., II. dela pa 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio-kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac — Škerlj — Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj 12.— dolarjev. Trenutno nam je pošla.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj 40.— dol. (Posamezne knjige: 7.—, 9.— in 28.— dolarjev.) Trenutno nam je pošla.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. — Cena 13.— dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.—, broširani pa 10.— dol.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. — Cena 10.— dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.—, broš. 10.— dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Bukviča na 708 straneh je izšel v Argentini. — Cena broširani knjigi 15.— dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Cegljarja. Cena 2.— dol.

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 — Tel.: (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 12.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenstvo MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 — Tel.: (03) 387 8488

VSEBINA:

- Materin jezik — Ob Slomškovi
nedelji iz Naše luči — stran 225
- Molitev papeža Janeza Pavla II.
za Marijino leto — stran 226
- V Marijino leto
- P. Tone — stran 227
- “Lepo je biti Slovenec, ni pa lah-
ko” — Ciril Zlobec
— zbral Z. H. — stran 228
- Triglavske romanje
- Iz “Družine” — jz — stran 230
- Zakladi, zakladi, zakladi ...
- Ob 10-letnici Baragove
knjižnice v Kew
— Z. H. — stran 233
- Ne prekinaj me, Gospod, molim!
- Clyde Lee Herring — stran 235
- Niko Krajc 70-letnik
- Miša Lajovic — stran 236
- Iz središča sv. Druž., Adelaide
- P. Janez — stran 237
- Izpod Triglava — stran 238
- Molitev v svetem pismu
- /Križ — molitev v kretnji in
besedi/ — P. Tone — stran 240
- Iz središča sv. Rafaela, Sydney
- P. Valerijan — stran 242
- Premakljivi svečnik — roman
- Lojze Kozar — stran 245
- Naše nabirke — stran 245
- Slovenski kulturnik v Grčiji
- P. K. — stran 246
- Iz središča sv. Cirila in Metoda,
Melbourne — P. Bazilij
- stran 248
- Z vseh vetrov — stran 250
- Kotiček naših mladih
- stran 252
- Križem avstralske Slovenije
- stran 253
- Tudi s kislim obrazom
se da smejati ... — stran 256

Materin jezik

Ob SLOMŠKOVI NEDELJI, ki jo Cerkev v Sloveniji praznuje na zadnjo septembrsko nedeljo (letos dne 27. sept.), tu nekaj toplih misli o slovenskem jeziku. So iz “Naše luči”, po brošuri “Slovenski kristjan, narodova kultura in škof A. M. Slomšek” — Urednik

ODLIČEN DEL narodne kulture je jezik, ki si ga je narod izoblikoval v stoletjih ali tisočletjih svoje zgodovine. To je govorjeni ali peti način sporazumevanja, izražanja spoznanj, doživetij in čustev. To je nedoumljivo bogata zakladnica duha neštevilnih oseb, občeštev in rodov. To je narodov obraz in spomin, modrost in poštenje ali nepoštenje, pač kultura v polnem pomenu besede. In to je tista sveta dediščina, ki jo moramo vsi ohranjati, da jo predamo prihodnjim rodovom za bodoča tisočletja narodne zgodovine.

Kako čudovito je zapisal škof Anton Martin Slomšek: “Materin jezik je najdražja dota, ki smo jo od svojih prednikov prejeli. Skrbno smo ga dolžni ohraniti, olupšati in svojim mlajšim zapustiti. Človeški jezik je talent, ki nam ga je Gospod nebes in zemlje izročil, da bi z njim upravljali in si pridobili velik dobiček. Kdor svoj materni slovenski jezik pozabi, je lenuh, ki svoj talent zakoplje. Bog nas bo nekoč sodil. Vsi zaničevalci svojega poštenega jezika bodo potisnjeni v zunanjo temo!”

Podobnih misli je pri Slomšku polno in bi prav rabile tudi sedanjemu rodu v celotnem narodnem življenju: doma, v zamejstvu, v zdomstvu in izseljenstvu. Nihče, prav nihče nima v zakupu slovenskega naroda, pa naj si lasti še toliko “zaslug” in se hvali še s takšno “naprednostjo” in “vzvišeno kulturo”.

Kjer so ljudje zapuščali slovensko besedo, posebno pa še domačo slovensko molitev, tam so bili kmalu za naš narod in tudi za vero izgubljeni. Slovenska vaška cerkev je bila več kot tisoč let najodličnejši hram slovenske omike, iz nje pa se je selila slovenska beseda, slovenska zavest, slovenska zvestoba in tudi ponos — čeprav često veliko preveč ponižno — v slovensko kmečko hišo. V Slomškovem duhu je zapel Gregorčič:

“Ti naša si najstarša knjiga,
pravečen, živ nam spomenik! ...”
/Kmečki hiši/

“Kdo je ponemčil naša slovenska mesta, v katerih so stari častitljivi meščani sicer znali nemško besedo, pa poleg radi lepo slovensko govorili, do sedanjega rodu pa slovensko molili in poslušali božjo besedo? Sedanja mladina se uči poleg nemške besede pogosto tudi francosko, svojega domačega jezika

. . . Vi, bratje in sestre starejše generacije, vi ste zaklad Cerkve, vi ste blagoslov za svet! Kako pogosto morate razbremenjevati mlade starše, kako dobro morete vpeljavati malčke v zgodovino svoje družine in svoje domovine, v pravljice vašega ljudstva in v svet vere! Često najdejo mladi s svojimi problemi laže pot do vas kot do generacije svojih staršev. /Janez Pavel II. ostarelim/

pa ne zna, kakor bi bil izvržek med spoštovanimi jeziki! Od hišnih služabnikov so se nekoč gosposki otroci igranje naučili slovenščine, sedaj pa se pri nemškutarjih sinovi slovenskih roditeljev vsi ponemčijo!" Vsebina teh Slomškovih besed ni le zgodovina iz nekdanje Avstrije, to je še danes živa resničnost.

Postanimo vredni učenci našega velikega učitelja Slomška, zvesti v ljubezni do materinega jezika! Lepo slovensko domačijo — v domovini ali kjer koli po svetu — naj krasi tudi lepa slovenska beseda, ki se kaže ne le v domačem razgovoru, ampak še posebno v slovenski knjigi, slovenski pesmi in slovenski molitvi!

MOLITEV PAPEŽA JANEZA PAVLA II.

ZA MARIJINO LETO / 7. 6. 87 — 15. 8. 88 /

MOLITEV PAPEŽA JANEZA PAVLA II. za MARIJINO LETO

ODREŠENIKOVA MATI, V TEM LETU, KI JE TEBI POSVEČENO,
TE POZDRAVLJAMO Z VELIKIM VESELJEM.
BOG OČE TE JE IZVOLIL PRED STVARJENJEM SVETA,
DA BI URESNIČIL ODREŠENJSKI NAČRT, KI GA JE SKLENIL OD VEKOV.
TI SI VEROVALA NJEGOVI LJUBEZNI IN BILA POSLUŠNA NJEGOVI BESEDI.
BOŽJI SIN TE JE HOTEL IMETI ZA SVOJO MATER,
KO SE JE UČLOVEČIL, DA BI ODREŠIL LJUDI.
TI SI GA SPOČELA S PRIPRAVLJENO POKORŠČINO IN Z NEDELJENIM SRCEM.
SVETI DUH TE JE LJUBIL KOT SVOJO SKRIVNOSTNO NEVESTO
IN TE V VSEJ POLNOSTI OBDARIL Z EDINSTVENIMI DAROVI.
NJEGOVEMU SKRITEMU IN MOGOČNEMU DELOVANJU
SI SE VSA PRIPRAVLJENA PUSTILA OBLIKOVATI.
NA VIGILIO TRETJEGA KRŠČANSKEGA TISOČLETJA TI ZAUPAMO CERKEV,
KI TE PRIZNAVA IN KLIČE ZA MATER.
V SVOJEM ZEMELJSKEM ŽIVLJENJU SI NA ROMANJU VERE HODILA PRED CERKVIJO.
PODPIRAJ JO SEDAJ V NJENIH TEŽAVAH IN PREIZKUŠNJAH TER JI POMAGAJ,
DA BO V SVETU VEDNO BOLJ UČINKOVITO ZNAMENJE IN ORODJE
PRISRČNEGA OBČESTVA V BOGU IN EDINOSTI VSEGA ČLOVEŠKEGA RODU.
TEBI, MATI KRISTJANOV, ZAUPAMO ŠE POSEBEJ TISTE NARODE,
KI V TVOJEM LETU OBHAJAJO ŠESTSTO - ALI TISOČLETNICO POKRISTJANJENJA.
NJIHOVA DOLGA ZGODOVINA JE GLOBOKO ZAZNAMOVANA S POBOŽNOSTJO DO TEBE.
LJUBEČE SE OZRI NANJE IN OKREPI VSE, KI TRPIJO ZA VERO.
TEBI, MATI VSEH LJUDI IN VSEH NARODOV,
VDANO ZAUPAMO VSE ČLOVEŠTVO Z NJEGOVIMI STISKAMI IN UPI.
NE DOPUSTI, DA BI MU POJEMALA LUČ PRAVE MODROSTI.
VODI LJUDI PRI ISKANJU SVOBODE IN PRAVIČNOSTI ZA VSE,
USMERI NJIHOVE KORAKE NA POT MIRU.
POMAGAJ, DA VSI NAJDEMO KRISTUSA — POT, RESNICO IN ŽIVLJENJE.
PODPIRAJ NAS, O DEVICA MARIJA, NA NAŠI POTI VERE
IN NAM IZPROSI MILOST ZVELIČANJA.
O DOBROTLJIVA, O MILOSTLJIVA, O BLAGOSLOVLJENA
BOŽJA IN NAŠA MATI MARIJA!

SKRIVNOST Boga nam je nerazumljiva, lahko pa jo zaslutimo v veri. Da bi nam pokazal pot, je Bog poslal svojega Sina na svet; s tem je naše razmišljanje o Bogu dobilo novo osnovo.

Jezus je ob neki priliki vprašal svoje učence: "Kaj pa vi pravite, kdo sem?" (Mt 16, 15) In kasnejši prvak apostolov Peter – Skala mu je v imenu vseh odgovoril: "Ti si Kristus, Sin živega Boga" (Mt 16, 16). Vsakemu izmed nas sta znani družinski vezi očetovstva in sinovstva; te v prenesenem pomenu lahko odkrijemo tudi v Bogu.

V MARIJINO LETO

Papeževa okrožnica
o Odrešenikovi Materi

V veri svojega predhodnika Petra je današnji papež Janez Pavel II. pred leti napisal okrožnico **Človekov Odrešenik**. Seveda se pri uresničevanju odrešitvenega načrta Bog posluži tudi materinstva in od tu naprej lahko razmišljamo o Mariji. Sad tega razmišljanja je letošnja papeževa okrožnica o **Odrešenikovi Materi**.

Okrožnica je izšla ob približevanju letu 2000, ko bomo obhajali spomin na Kristusovo rojstvo pred dvema tisočletjema. V tem času pred začetkom tretjega tisočletja naj bi obnovili pričakovanje, ki se je bližalo izpolnitvi, ko je sredi Izraela zaživela Marija; od tod tudi sedanje **MARIJINO LETO**. Pričelo se je letos na binkoštni praznik in bo zaključeno na praznik Marijinega vnebovzeta (15. avgusta) 1988.

Zgoščeno branje okrožnice ima obliko razmišljanj o Kristusovi Materi, ki svojo materinsko vlogo nadaljuje v Cerkvi. Papež vseskozi ohranja tesno povezanost med Marijo in Odrešenikom; to je razumljivo, saj brez njega govorjenje o Mariji nima smisla.

"Ko je nastopila polnost časov, je Bog poslal svojega Sina, rojenega iz žene . . ." (Gal 4, 4). Tukaj se začenja Marijino materinstvo, ki izhaja iz skrivnosti učlovečenja. Čeprav obdarovana z milostjo, je morala tudi v veri sprejeti božjo Besedo. Papež jo imenuje "hčerka božjega Sina", saj jo materinstvo ne ovira, da bi hodila po poti za Kristusom. Njeno zgledno življenje iz vere nam najlepše predstavi evangelist Luka.

Z Jezusovimi besedami s križa apostolu Janezu "Glej, tvoja mati" (Jn 19, 27) se Marijino materinstvo razširi na vse človeštvo. Marijino "romanje v veri" se nadaljuje od spočetja, preko rojstva Cerkve, vse do današnjih dni. Njeno mesto je v središču potujoče Cerkve, kjer hodi "pred" Cerkvijo. Ona je "zvezda danica", ki nam kaže pot . . .

Risba Marije z Detetom je delo ameriške umetnice Ann Adams, ki je obbolela za paralizno in ne more uporabljati rok. Z veliko potrpežljivostjo in vztrajnostjo ter tudi ljubeznijo do Marije se je naučila risati s tem, da drži svinčnik z ustmi. V vsaki risbi je do dveh mesecev dela, predno je pripravna za objavo.

Ob koncu okrožnice papež obravnava Marijino sredništvo. To njeno vlogo izpelje iz dogodka v Kani. "Kar koli vam reče, storite" (Jn 2, 5). Na poti skozi življenje Marija tudi nam govori te besede. Marijino materinstvo je dar, ki ga Kristus sam podarja slehernemu človeku. Če naša telesna mati stoji na začetku našega življenja in ob njeni roki stopamo v svet, potem imamo v Mariji svojo drugo mater, ki nas pričakuje in nam ponuja roko, da bi ob njej varno hodili in varno stopili iz tega sveta v novega.

P. TONE

»Lepo je biti Slovenec, ni pa lahko«

S TEMI BESEDAMI je posvečena knjiga "Slovenska samobitnost in pisatelj", katere tvorec je Ciril Zlobec in je izšla leta 1986 v Založništvu tržaškega tiska d. d. Trst v sodelovanju z ADIT, Ljubljana.

Na 285 straneh je pisatelj izlil svoje misli in čustva, ki naj bi utrdila ogroženo slovensko samobitnost. Namesto ocene ali pa razpravljanja o pisateljevih pogledih, o kateri bi spet lahko napisali enako dolgo knjigo, sem se odločil natisniti posamezne pisateljeve misli ali trditve ter jih nuditi bralcem "Misli". Pomagale jim bodo dojeti razloge, ki so prisilile pisatelja prijeti za pero.

Naš (t.j. slovenski) geopolitični položaj je očitno tak, da v modernem svetu moramo, če se hočemo ohraniti kot narod, živeti odprto in hkrati strnjeno v sebi, kajti za nas (Slovence) sta enako smrtni tako zakrnlost kot razpršenost. (stran 9)

... ustava iz 1974 nas je nedvoumno opredelila za republiko, državo, torej smo narodi v Jugoslaviji v svojih medsebojnih odnosih drug drugemu v oporo in spodbudo, potreba po dokazovanju svoje samobitnosti in ustvarjalne vrednosti se je začela živahneje prebujati v nas ob misli na naše odnose s tujino. (stran 17)

Za Slovence ni bila kultura nikoli bojna zastava nasilja (stran 35). In kadar jo mi spajamo s pridevnikom "slovenska", ni to samo prostorska ali jezikovna oznaka, ampak predvsem njena osebna povezanost z narodovo podobo in življenjem. (stran 36)

Zgodilo se je, kar se ne bi bilo smelo: pod geslom nekaterih premis naše družbe (bratstvo, enotnost) so dokaj neodgovorne skupine ljudi (komisije) izoblikovale dokument, ki ima v sebi številne prvine nesporazumov in nesoglasij, pritiskov in vsiljevanj, zanikanja ustav-

nih norm, skratka: dokument, ki je že kot predlog za mnoge žalitev in ponižanje. (...) V mislih imamo zdaj že slovita **S k u p n a p r o g r a m s k a j e d r a**. (stran 73)

Bil sem razburjen kot malokdaj. Pohitel sem k Francu Šetincu, predsedniku RK SZDL Slovenije, in iz nespoštljive bližine sopel vanj svoje ogorčenje nad jedri in argumente proti njim. (stran 62)

... iz Beograda se je tiste dni pozno zvečer oglasil novinar Aleksandar Tijanić, naj bi mu po telefonu narekoval izjavo za NIN o tem, kako slovenski pisatelji in jaz sam ocenjujemo afero okrog jeder (...) Zmenila sva se, da mu jo napišem, prišel pa da jo bo iskat že naslednji dan. In res se je že zgodaj zjutraj oglasil pri meni na Radiu, dal sem mu pisno izjavo, rekel je, da mu ustreza, potem sva še malo pokramljala, na koncu pa je stekel med nama približno takle pogovor:

Tijanić: Zdaj se tako ženete za to svoje slovenstvo, povejte mi, ali boste še tako vztrajni čez dvajset, trideset let?

Zlobec: Če bom čez dvajset let sploh še živ, bom najbrž bolj slab borec v vsakem pogledu; če pa bom živ in pri močeh, bom enako odločen kot danes.

Tijanić: Ne bo se vam treba boriti. Šel sem po Ljubljani in povsod sem srečaval naše ljudi, vojska je naša, natakariji so naši, delavci iz južnih republik ...

Vstal sem in mu nič kaj posebno prijazno pokazal vrata. Vedel sem, da moje pisne izjave NIN ne bo objavil (stran 67/68).

Pomembno za prebujeno slovensko zavest je bilo še zlasti to, da so domala vsa umetniška in strokovna društva, ustanove in organizacije, univerza, Slovenska akademija znanosti in umetnosti in seveda ugledni posamezniki enako začutili in se tudi enako javno opredeljevali, čeprav je šlo za najčistejšo spontanost brez medsebojne organizirane povezanosti. (stran 76)

Ta nepredvidljiva novost je bila v jugoslovanski javnosti tako nepričakovana in nenavadna, da je izzivala nove nesporazume in politične zaplete. (stran 76)

... je že skrajni čas, da se nehamo bati stanj in odnosov (...), (in) iskreno in pošteno nasprotovati, braniti vsak svojo človeško, družbeno in narodno samobitnost. Vse drugo bi pomenilo tragično nazadovanje: iz osveščenega naroda bi se vrnili na raven preplašenega ljudstva, ki še ne ume opredeliti svojih temeljnih človeških pravic. (stran 81/82)

... naj ponovim neko svojo staro izjavo ob prvem predlogu jeder (: "sramota za tiste, ki jih predlagajo, in ponižanje za tiste, ki so jim namenjena." (stran 117)

V četrti verziji Skupnih programskih jeder za pouk

literature je bil program približno takle: slovenski šoloobvezni otrok bi se moral, kar zadeva čtivo, učiti na besedilih, ki so v 70% prevodi iz drugih jugoslovanskih jezikov. In samo v 30% bi bila besedila v slovenskem izvirniku. V istih razredih bi se otrok srbohrvaškega področja učil na besedilih, ki bi bili v 70% izvirni. Pri taki osnovi, ko ima ena šola 70%, druga pa le 30% izvirnih besedil, je porušena temeljna enakopravnost, zato mislim, da je ta ugovor oziroma odpor do tako formuliranih jeder popolnoma upravičen. (stran 120)

Tragično je med drugim tudi to, da vidijo v stapljanju narodov in narodnosti v novo, jugoslovansko nacijo rešitev vseh problemov, ki nas zdaj tarejo, vključno z brezposelnostjo, češ: ko neznanje jezikov ne bo več ovira oziroma ko bo uporaba enega samega (sedaj večinskega) jezika sklenjen proces vzgoje in izobraževanja, ne bo tudi nobene ovire več pri zaposlovanju. (stran 123)

... ob jedrih (se je) v zadnjem času pojavilo neko posebno, rekel bi, da v določenem delu tudi socialno pogojeno nerazporedje do Slovencev, ki da smo s svojim vztrajanjem pri nacionalni samobitnosti precej krivi tudi za veliko brezposelnost v drugih republikah. (stran 123)

Nerazporedje do Slovencev bo še naprej strmo raslo in naša pojasnjevalna, samoobrambna politika bo zmerom bolj osamljena in nemogoča, če sedanjih spornih stvari ne bomo uredili z zakonom: jezik, literatura, zgodovina, v precejšnji meri zemljepis in najbrž še kaj, so čisto preprosto povedano n a c i o n a l n i p r e d m e t i in o njih se nimamo z nikomer kaj pogovarjati. In ne drugi z nami. (stran 124)

Čisto na začetku leta 1985 (8. in 9. januarja) je bila v Cankarjevem domu ena doslej najbolj vznemirljivih javnih tribun: Slovenski narod in slovenska kultura. (stran 167)

Največje presenečenje pa je bilo občinstvo. (...) Zgodilo se je tisto, česar ni nihče med nami pričakoval, ker si preprosto ni upal pričakovati: nenavadno velik obisk je radovednost posameznikov spremenil v napeto pričakovanje množice. (...) Pokazalo se je, da v življenju naroda in družbe obstajajo trenutki in problemi, ko je enotnost nesporna ne glede na siceršnja razhajanja in medsebojna zanikanja. (stran 168/169)

Za nas ni alternative: država – narod; kaj da je pomembnejše in kaj ima prioriteto v naši kulturni politiki. Za nas sta to dva povsem različna pojma. Država je moderna organizacija delovanja ljudi; narod pa je vendarle etnična kategorija. (stran 207)

Moj prijatelj Adam (...) je govoril o narodih, ki da živijo v nas. Niti eden od teh narodov ni prostovoljno

zginil z zgodovinskega odra, temveč zmerom pod pritiskom močnejšega. Tisti, ki ga je uničil, je bil njegov najbližji sosed. Naj navedem en sam primer – Etruščane in Rimljane. Zelo visoko civilizirani etruščanski narod je propadel zaradi agresivne rimske sile. Ne bi rad, da bi bili Slovenci eden teh narodov, na katerega bi se kak prihodnji narod skliceval, da ga nosi v srcu. Mi smo za to, da ostanemo, dokler imamo notranjo moč, da živimo kot narod. (stran 206)

V današnjem svetu, v katerem se številne oblike življenja prizadevajo za univerzalizacijo, se morajo mali in na novo osvobojeni narodi še posebej organizirati, če se naj ohranijo in vzdržijo preizkušnjo časa. (stran 252)

Vzgoja in izobraževanje na nacionalni osnovi sodita med temeljne prvine in pravice slehernega suverena naroda. (...) Zlasti za majhen narod je danes bolj kot kadarkoli v preteklosti odločilno predvsem to, da hoče biti in ostati narod, ker je prepričan, da je to ne samo njegova pravica, ampak tudi prednost. (stran 258)

Večnacionalna država, ki ima poleg narodov že kar po pravilu tudi številne manjšine, je resda najprej danost, je pa hkrati tudi zgodovinska, politična in mo-

ralna obveza, da močnejši (številčnejši) ne stori šibkejšemu krivice in zlorabi zaupanja, s katerim so vsi udeleženci skupnosti oblikovali svojo državo. (stran 259)

... različnost je naravna zakonitost (tudi politična - pripomba Z. H.) človeka in sveta, različni jeziki pa ena najbolj razpoznavnih identitet slehernega posameznika in države, človeška dragocenost, ki jo gre upoštevati in spoštovati. (stran 265/265)

Se bomo Slovenci česa naučili od svojih napak? Bomo spoznali, da je kultura naš največji adut nacio-

nalnega preživetja v današnji Evropi, ki prav v kulturi išče svojo identiteto? (stran 280)
išče svojo identiteto? (stran 280)

Si bomo (Slovenci) kdaj ustvarili in ohranili, se sprašujem, občutek za pravo mero o sebi? (. . .) na tem srednjeevropskem prostoru, na katerem nam je usojeno živeti. (stran 283)

Kaj bomo (Slovenci) namenili sami sebi za usodo? Naj ponovim misel iz uvodne besede v to knjigo: Biti moramo odprto jedro, kajti za nas sta enako smrtni tako zakrnlost kot razpršenost. (stran 284)

Z. H.

Triglavske romanje

Pod vrhom očaka Triglava, simbola slovenstva, na temeljih nekdanje porušene kapele lurske Matere božje na Kredarici - evharistična daritev. Vodil jo je ljubljanski nadškof Šuštar.

"BOG DAJ DOBER DAN!" je v sredo 12. avgusta, zbrane na Kredarici pozdravil Jakob Aljaž današnji naslednik v dovški župniji - France Urbanija, ki ga je k besedi povabil begunjski dekan Tine Erklavec. Venc 44 somaševalcev je obdajalo daritveni oltar z ene strani, 550 planincev pa je z druge strani spremljalo mašno daritev s pesmijo, molitvijo, zbranstvo. Za vencem somaševalcev je plapolala trojna zavesa, sredi nje podoba božje Matere, ob straneh napis: Ave Marija.

Sredi triglavskega kraljestva gora smo peli hvalnico Bogu za vso prelest čudežne narave, za domovino, za narod, za dar življenja, vere in upanja. "Hvala Bogu, da ste tukaj, hvala Bogu, da smo skupaj! Bog daj, da bi bili še velikokrat!" je izgovoril srčno željo naš dovški "Aljaž" Urbanija. Val ploskanja je napolnil tišino gorskih grebenov.

Bili smo skupaj za 90-letnico, kar je na tem kraju bila postavljena kapela, za 100-letnico, kar se je Jakob Aljaž prvič povzpел na vrh Triglava (sedaj je to storil slovenski metropolit Alojzij Šuštar), za 60-letnico

Aljaževe smrti, 100-letnico Dežmanove (sedaj Staničeve) koče in za 140-letnico smrti ljubitelja gora, duhovnika Valentina Staniča.

Krasna si, gora, hči neba!

Spogledali smo se, ljubitelji višin, zbrani ob daritvenem oltarju. Šopek rož je bil na oltarju, ob njem pa križ, tih in skrivnosten kakor gorski grebeni, ki so nas obdajali od vsepovsod. Prišli smo, kajpada, v smislu obletnic, ki nam jih je našel dovški župnik Urbanija, toda tudi iz hrepenenja po višinah, v smislu besed pesnika Župančiča:

<i>Jutri pojdem na goro,</i>	<i>daljin,</i>
<i>da se oči mi napijo</i>	<i>da z bleskom novim grem</i>
<i>višin,</i>	<i>naproti hudim dnev!</i>

V smislu stihov istega pesnika:

*Meni se hoče širokih ravnin
in svobodnega obzorja,
meni se hoče mogočnih višin
vladajočih zemlje in morja . . .*

Kakor slednji gornik smo zrlí s prizorišča Prešer-

novega "Krsta", s podnožja Julijcev:

... svetla zarja

zlati z rumen'ni žarki glavo trojno

snežnikov kranjskih siv'ga poglavarja ...

K njemu smo se namenili, po vseh gorskih stezah. "Sezuj čevlje, kraj, kamor stopaš, svet je. Sveta je zemlja, kamor se vzpenjaš. Rečeno je bilo nekoč Mojzesu," je dejal dekan Erklavec. "Vzpenjali smo se zgodaj jutraj na vrh Triglava. Z nami ni bil Mojzes, temveč naš nadpastir – prvi nadškof in metropolit, ki se je povzpел na vrh Triglava." Val ploskanja je pritegnil govornikovemu navdušenju. Spodobilo se je, in draga je bila slehernemu ljubitelju planin nadškofova navzočnost, ki je spregovorila z naporom vzpenjanja od Rudnega polja do Vodnikovega in Triglavskega doma ter do Aljaževega stolpa vrh Triglava.

Ganljivo, edinstveno doživetje! Evharistična daritev pod vrhom Triglava, ob Triglavskem domu (2515 m), sredi najlepšega Stvarnikovega svetišča, sredi božje narave, ki jo je sonce ta dan obdarilo s snopi najlepših pramenov. Drugače kot v naših vsakdanjih nižinah je tu odmevala božja beseda.

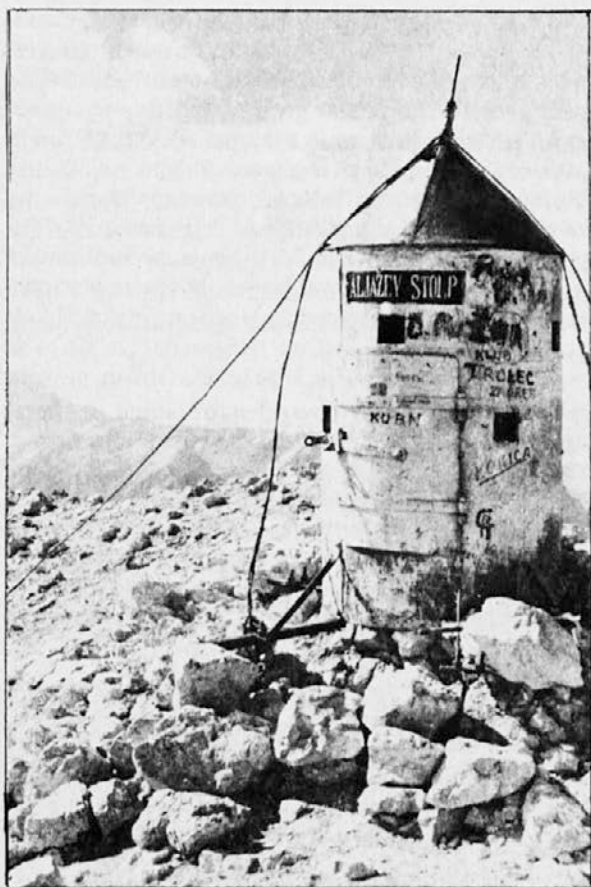
"Usmili se nas, vsemogočni Bog ..." je nadpastir začel tisto daritveno simfonijo, ki so ji odpevala človeška srca in božja narava. "Odpustimo drug drugemu, spokorimo se ..." In sonce bo tudi v nas, v naši duši, kakor nam ga je Bog v največji meri poslal ta dan. "Vsa imena svojih dragih priključimo v te višine!" Gospod, usmili se, Kristus, usmili se ... je pel zbor 44 duhovnikov. Zbor planincev jim je odpeval, da smo bili kot ena sama božja družina, ki moli, poje in se veseli življenja. Izgovoril je nadpastir prošnjo k božji Materi, naj se Cerkev "z Marijino pomočjo vsak dan rodovitneje veseli svetosti svojih otrok in v svoje naročje zbere vse družine narodov". Prisrčen otrok je s spevom po berilu s svojim zlahtnim glasom vse raznežil, da smo zadihali jutro stvarjenja, svežino otroštva. "Blagoslovljena si, hči od Gospoda ... Hvaljen, Gospod, ki je ustvaril nebo in zemljo ... Danes je tvoje ime tako poveljalo, da ne bo izginila tvoja hvala iz ust ljudi, ki se bodo spominjali Gospodove moči vekomaj!"

Svet kraj je, kamor smo se povzpeli! Nekoč je stala tu lična kapela; postavil jo je dovški župnik Aljaž. Nekoč, v povojnih letih so jo podrli. Aljaž je pisal o tej kapeli: "Ustregel sem ne le duhovnom, ampak tudi mnogim turistom, da sem napravil na Kredarici zraven hiše tudi malo, pa lično kapelico ..." Bila je "pripočena Lurški Materi božji". Že zdavnaj je ni več. Hotenje po novi kapeli na istem kraju pa še ni zamrlo.

Aljažev dom v Vratih (1015m)
z očakom Triglavom (2864m) v ozadju.

Vsa narava je bila sedaj svetišče, v njej je bila odmevna in spodbudna metropolitova beseda, ohrabrujoča in zavezujoča: "Besede so tu odveč. Narava sama nam govori!" Triglavsko gorsko kraljestvo je eno samo svetišče Boga Stvarnika; za vso prelest, ki nam jo je podaril, smo mu peli hvalnico. "Triglav pa je za nas Slovence tudi simbol trdnosti, zakoreninjenosti v tej zemlji, v tej naši domovini," je dejal nadškof. "Triglav je simbol naše volje do življenja, pa tudi simbol in spodbuda za povezovanje vseh, ki se sem povzpnejo, pa naj bodo katerekoli narodnosti, kakršnihkoli pogledov na svet in življenje. Nagovarja nas, da bi se med seboj povezovali in združevali. Govori pa nam tudi tole: Kdor se je povzpел na te višine, je moral prej zapustiti nižine. Sviri nas namreč: Zapustite vse, kar nas ločuje, opustite svoja vsakdanja medsebojna nerazumevanja in nasprotovanja, nikogar ne sovražite, kajti zlo je sovražiti, ne delajte drug drugemu krivice, temveč ljubite se med seboj. K soncu resnice, ljubezni, vere in upanja se povzpnite! Iz globokih korenin svoje osebne biti izberite tisto, kar vas povezuje in zbližuje. ..."

Najvišja točka Slovenije: vrh očaka Triglava (2864m) z znamenitim stolpom, ki ga je omislil in z nekaj fanti postavil župnik Jakob Aljaž — v znak nepremagljivega slovenstva

Prisrčna, prijateljska, domača je bila nadškofova beseda, prežeta z duhom blagovestnika in Aljaževe misli, ki jo je omenil tudi sedanji dovški župnik Urbanija: "Kaj pravite o kapelici, ki bi si jo mi postavili v čistih — srcih?" A je upravičeno nadškof odgovoril tudi željo vseh, da bi na tem kraju, pod vrhom Triglava, spet postavili novo kapelo, kjer bi lahko duhovnik — ljubitelj planin v navzočnosti vernih planincev opravil evharistično daritev, "kakor je to bilo toliko let pred vojno". Dolg val ploskanja je bil znamenje sklepčnega odobravanja.

V neizbrisno sled je odmevala slednja beseda, izgovorjena v evharistični daritvi. "Sprejmi, Gospod, to našo daritev . . ." in spremeni jo v zakrament odrešenja. V nepremakljivost, v večnost gora so se stapljale melodije pesmi Lurški Materi božji, odpeva ob koncu evharistične hvalnice, obhajilna pesem "Pojte hribje in doline, pojte z nami vse ravni . . .", pa Marijina pesem "Marija, pomagaj nam sleherni čas . . ."

Okrog 250 planincev je prejelo obhajilo. Ob vseh lepih doživetjih še ta velik spomin! "Hvala večnemu Bogu, vse stvari ga zdaj molite . . ." Izbrani glasovi so ob končani daritvi izgovorili to pesem kot simbol narodne zakoreninjenosti in trdoživosti; v triglavsko kraljestvo gora je odmevala pesem kot simbol zvestobe veri in kulturi, jeziku in domovini.

Dovški župnik "Aljaž", Urbanija, ljubitelj gora, človek dobrote veselosti, pobudnik tega pohoda na vrh Triglava in na temelje nekdanje Aljaževe kapele na Kredarici, se je zahvalil vsem navzočim, posebno nadškofu Šuštarju. Upravičeno je med drugim dejal: "Kdor vas je spremljal na tej poti — od Rudnega polja do vrha Triglava — je z veseljem ugotovil: Naš nadškof je pa res možakar in pol. Bil je najvišje od vseh 'pastirjev' v Jugoslaviji, zato mu gre povsem upravičeno naslov 'nadpastirja' . . ." V skromen spomin na to "triglavsko romanje" mu je Urbanija podaril steklenico encijana. "Te rož'ce naj vas krepijo; nikoli preveč, nikoli premalo, ravno kakor je prav, pa vam ne bo zmanjkovalo sape!" Povedal je Urbanija še o Aljažu, gorečem Marijinem častilcu, saj je 1500-krat poromal na Brezje k Mariji Pomagaj.

Sklenili smo drago doživetje z veliko himno slovenskega vernika: Marija, skozi življenje voditi srečno znaš . . . Shod v triglavskem pogorju nas je zbliževal. Med nami je bil Janez Brojan starejši iz Mojstrane, star 81 let; 521-krat se je povzpel na Triglav. Danes je spremljal nadškofa Šuštarja do Aljaževega stolpa. Prvič se je povzpel na vrh Triglava, ko mu je bilo 13 let. — Vinko Božič, iz Solkana, je prišel s sinom; v letu 1948, 24. avgusta, je v takratni kapeli na Kredarici mašniku stregel pri maši. Pozneje je raziskoval, kdo da jo je zrušil, pa še dandanašnji ne ve natančno. — Iz Pirniči pri Medvodah, mlade razgibane župnije, se je "triglavskega shoda" udeležilo 40 ljudi, na čelu z župnikom Petrom Slevcem. Popoldan so Pirničani pohiteli k Vratom, h kapeli sv. Cirila in Metoda, kjer se jim je pridružilo še 70 Pirničanov, ki so sem prispeli z avtobusom. Na Dovjem so Pirničani položili na grob svojega rojaka Jakoba Aljaža velik nagrobni venec s trobojnico; počastili so njegov spomin s pesmijo in molitvijo, najprej pri grobu, zatem pa v cerkvi; tu so zmolili rožni venec, peli med mašo, domačinka — Mihočeva mama — pa jim je pripovedovala svoje spomine na Aljaža, duhovnika in rojaka iz Zavrha pod Šmarno goro.

Sreda, 12. avgusta, bo ostala v dragem spominu vseh, ki so se udeležili "triglavskega romanja". Mlada mati iz Mengša je shod globoko doživela: "Edinstveno doživetje, ki ga ne bo mogoče pozabiti. Ko bo kapela spet pozidana, se bo kaj takega spet ponovilo. Lepo je bilo! Saj ni besed. Kaj takega lahko samo doživiš, opisati tega ni mogoče!" — Tudi Marinkovi

(Goršakovi) iz Vnanjih Goric so imeli "družinski dan", skupno romanje na vrh Triglava; predvsem najstarejšemu sinu Marku v čast za uspešno opravljeno Srednjo versko šolo v Vipavi; tudi Petra, najmlajša, se je opogumila za to pot. — Radost je lila iz oči dovške-mu "Aljažu" Urbaniji, ko se je po končanem shodu odpravljala k Vratom: "Le skromen spomin sem si o-mislil, pa se je toliko ljudi nabralo. Kaj to pomeni, se sprašujem. Bog bodi zahvaljen, vsak odhaja z najlepšimi vtisi!"

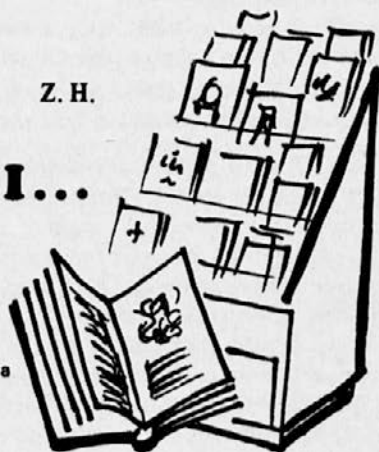
Tudi sam odhajam. S pesnikom si tiho pojem:
*... Le v dalji planini!
 Tam zemlja je naša zakipela,
 zahrepenela, v nebo je hotela,
 v višino pognala se kot val,
 a v naletu pod zvezdami val je obstal.
 Tako strmi zdaj sredi višine
 okameneli zanos domovine:
 bleste se v daljavi razdrti grebeni,
 nad njimi, glej, zvezde, čuječni plameni ...*

jz

ZAKLADI, ZAKLADI, ZAKLADI...

Z. H.

Ob
desetletnici
otvoritve
Baragove
knjižnice
melbournskega
verskega
središča
v Kew

NEIZMERNOST so bogastva in lepote zakladov, ki jih je Stvarnik in z njegovo pomočjo tudi človek ustvaril kot vir gmotnih in duhovnih dobrin!

Morja in reke — zakladi vode, ki daje življenje zemlji, da nam rodi darove in krasi okolje.

Planine in doline — zakladi zemljiškega obličja, ki napolnjujejo naša srca s pesmijo in toplimi čustvi.

Gozdovi in šume — zakladi narave, ki nam ne podarjujejo samo lesa za naše domove in za naša ognjišča, temveč nam s svojim šumom, nežnim in bučnim, govore o tisočeri skrivnostih, ki jih skuša človek že skozi tisočletja zaman razvozlati.

Rudniki — zakladi podzemlja, ki nam preskrbujejo najrazličnejše rude in kovine, s katerimi naj bi si olajšali ali olepšali bivanje na zemlji.

Nebo nad nami — zaklad nadzemlja, ki nam da slutiti neizmernost vesoljstva in vsemogočnost Stvarnika.

K N J I Ž N I C A — zaklad besed, v katere je pisateljeva roka prelila vso pestrost zunanega in notranjega doživljanja.

— zaklad besed, v katere je pisatelj izlil svoja najskrivnejša čustva in misli.

— zaklad besed, v katerih je pisatelj izgradil spomenik lepoti materinega jezika.

— zaklad besed, v katere je znanstvenik preli svoj odkritja, da bodo potomcem osnova k nadaljnjemu razvoju spoznavanja vidnega in nevidnega stvarstva.

— zaklad besed, v katerih je mistik poskusil nakazati globino in silnost duhovnega dozorevanja.

— zaklad besed, s katerimi je hotel pisatelj potolažiti

in razvedriti bednega, opogumiti boječega ali pa svari-ti nasilnega.

— zaklad besed, s katerimi se mlademu otroku odpira-jo vrata v vesoljstvo misli, čustev in znanja.

— zaklad besed, s katerimi ima čitatelj dostop do naj-bolj skritih kotičkov človeške notranjosti, da bi v njih prepoznal samega sebe in našel pot k dozorevanju lastne osebnosti.

— zaklad besed, ki popelje čitatelja preko meja dežel med druge narode in mu odkriva njih navade, njih sposobnosti in darove.

— zaklad besed, ki popelje čitatelja v preteklost in ga seznanja z veličino narodov, ki so izumrli.

— zaklad besed, ki popelje čitatelja v prihodnost in mu da slutiti povabilo Stvarnika, naj prevzame sovlo-go, namenjeno mu od prve zamisli ustvariti človeka.

— zaklad besed, ki nas vabi v deželo čiste lepote, ne-omadeževanega veselja, sprostitev v neskončnost, v kateri duh zaplava proti neslutnim dognanjem.

— zaklad besed, ki je na razpolago osamelemu in za-puščenemu, ga pripelje v bližino pisatelja, da se z njim pogovarja in izmenjava svoja izkustva.

— zaklad besed, ki te obišče na bolniški postelji in ti

pomaga pozabiti za kratko dobo nadloge in bolesi.
— zaklad besed, ki zblížujejo posameznike in narode v eno družino človeštva.

— zaklad besed v obliki knjig, ki so sad truda in dela tolikih: pisatelja, tipkarja, tiskarnarja, založnika in drugih.

— zaklad besed v obliki knjig, ki jih knjižničarka z ljubeznijo in nežnostjo zaviva, beleži, opredeljuje in zлага na police.

— zaklad besed, v obliki knjig, ki jih knjižničarka z veseljem in nasvetom izposojuje bralcem, ne glede na njih leta, stan ali položaj.

— zaklad besed v obliki knjig, katerih bogastvo in lepota se širita in večata z narastkom bralcev.

— zaklad besed v obliki knjig, ki tako željno pričakujejo našega obiska in povabila na naše domove.

Še bi lahko nadaljeval s slavospvom zakladov besed, ki veljajo vsem knjižnicam po vsem svetu, ne glede na jezik, v katerem so pisane.

Toda nam zdomeem je predvsem pri srcu slovenska beseda, slovenska knjiga. Kljub naši številčni majhnosti smo Slovenci lahko ponosni na naše delo na polju tiskane besede, pisanosti in raznolikosti področja vsebine. Višina in izdelava izdaj slovenskih knjig, tiskanih v domovini in izven nje, izpričujeta globoko navezanost, ki jo slovenski človek čuti do knjige.

Odrezani od doma, raztreseni in oddaljeni med se-

boj, često preobloženi s skrbmi vsakdanjih odgovornosti, bi bili odrezani celo od slovenske knjige, če ne bi bilo knjižnic tudi po Sloveniji v svetu.

Ob desetletnici otvoritve Baragove knjižnice v Kew smo lahko ponosni na to kulturno dejavnost našega melbournskega verskega središča.

Baragova knjižnica vsebuje danes preko 2600 knjig, ki so klasificirane po mednarodnem "Dewey" sistemu. Referenčna sekcija ima preko 160 knjig, med katerimi so nekatere dragocene in nenadomestljive. Denarna nakupna vrednost knjižnice presega visoko vsoto 65000 dolarjev. Preko 10400 izposojil je bilo zabeleženih v teh letih. Želimo, da se to število še podvoji v bližnji prihodnosti!

Mnogi rojaki, zlasti oni, ki žive na deželi, morda ne vedo, da je tudi njim na razpolago. Tudi oni so dobrodošli! In poleg knjig vsebuje knjižnica tudi zvočne kasete ter časopise in revije.

Baragova knjižnica raste in se množi samo s prostovoljnimi prispevki, v denarju ali v knjigah. V vsaki podarjeni knjigi je v zahvalo zapisano ime darovalca. Tako rast knjižnice zavisi od požrtvovalnosti članov naše slovenske skupnosti.

Ko izrekamo Baragovi knjižnici voščila ob obletnici otvoritve in ji kličemo "Še na mnoga leta!", naj se zahvalimo tudi onim požrtvovalnim rokam, brez katerih človeško ustvarjenih zakladov ne bi bili deležni.

Zato res še enkrat "Čestitke k obletnici!" in iskrena hvala knjižničarki Mariji ter vsem, ki ji pomagajo!

Na zgornji sliki je skromen delček Baragove knjižnice ob otvoritvi. Na mizi so bile razstavljene številne slovenske izseljenske in zamejske revije. — Na levi je nekaj zanimivosti knjižnice, n.pr. faksimile prve naše biblije (1584).

Ne prekinjaj me, Gospod, molim!

CLYDE
LEE
HERRING

"OČE naš, ki si v nebesih..."
"Ja?"
"Ne prekinjaj me, ko ravno molim!"
"Toda, saj si me vendar ogovoril!"
"Jaz sem te ogovoril? ... Eh ... ne, pravzaprav ne. Tako pač molimo: Oče naš, ki si v nebesih."
"Glej, že spet! Saj me kličeš, da bi se začel pogovarjati z menoj. Torej, za kaj gre?"
"Posvečeno bodi tvoje ime..."
"Misliš resno?"
"Kaj naj mislim resno?"
"Če hočeš zares slaviti moje ime. Kaj to pomeni?"
"Pomeni ... pomeni ... Moj Bog, ne vem kaj pomeni. Od kod pa naj to vem?"
"Pomeni, da me hočeš častiti, da sem ti jaz edinstveno pomemben, da ti je moje ime dragoceno."
"Aha, zdaj razumem. — Pridi tvoje kraljestvo, zgo-di se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji..."
"Storiš kaj za to?"
"Da bi se zgodila tvoja volja? Seveda! Redno grem k maši, prispevam za Cerkev in za misijone..."
"Hočem več: da urediš svoje življenje, da izginejo tvoje razvade, s katerimi greš drugim na živce, da se učiš misliti s stališča drugih in za druge, da tako tudi drugi pridejo do spoznanja resnice, tudi stanodajalec in tvoj šef. Hočem, da bolni ozdravijo, lačni preskrbi-jo, žalostni potolažijo, ujetniki osvobodijo. Kajti vse, kar storiš tem ljudem, storiš vendar zame."
"Zakaj pa vse to prav meni očitaš? Kaj misliš, ko-liko smrdljivih bogatinov čepi po cerkvah? Oglej si malo!"
"Oprostil! Mislil sem, da moliš zares za to, da bi bi- lo po moji volji. To se začne čisto osebno pri tistem, ki za to prosi. Šele če hočeš isto kot jaz, si lahko po- slanec mojega kraljestva."
"Ja, to se mi počasi svetlika. — Lahko zdaj molim naprej? Daj nam danes naš vsakdanji kruh..."
"Ti si predebel, fant! In tvoja prošnja te obvezuje, da storiš nekaj za to, da bi na milijone lačnih po svetu dobilo vsakdanji kruh."
"In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpu- ščamo svojim dolžnikom..."
"Kaj pa Janez?"
"Janez? Sedaj pa začni še s tem! Saj vendar veš, da me je javno osmešil, da se vsakokrat tako ošabno vede do mene, da sem naravnost besen, predno sploh pove svoje omalovažujoče pripombe. In sam se tega dobro zaveda. Ne vzame me resno kot sodelavca, po glavi mi pleše, ta presneti tip..."

"Vem, vem. A kaj potem tvoja molitev?"
"Res nisem tako mislil kot sem izgovarjal."
"No, vsaj iskren si. Pa ti je v veselje, da hodiš o- krog s takšno zamerljivostjo in užaljenostjo?"
"Zbolel sem od tega."
"Hočem te ozdraviti. Odpusti Janezu in ti bom od- pustil tudi jaz. Potem bo Janezova ošabnost in sovra- štvo njegov greh in ne tvoj. Morda boš izgubil nekaj denarja; gotovo pa boš izgubil doberšen del umišljene podobe o sebi, toda to ti bo prineslo mir v srce."
"Hm. Ne vem, če se bom mogel tako premagati."
"Pomagal ti bom pri tem."
"Hvala. — In ne vpelji nas v skušnjava, temveč reši nas hudega..."
"Nič rajši kot to! Izogibaj se oseb in situacij, ki ti delajo skušnjave!"
"Kako to misliš?"
"Poznaš vendar svoje šibke točke. Neodgovornost, ravnanje z denarjem, spolnostjo, napadalnostjo ... Ne daj skušnjavcu nobenih priložnosti!"
"Menim, da je bil to najtežji očenaš, kar sem jih sploh kdaj molil. Toda prvič je bil povezan z mojim vsakdanjim življenjem."
"Lepo priznanje! Le moli mirno do konca!"
"Zakaj tvoje je kraljestvo, tvoja je oblast in slava vekomaj. Amen."
"Veš, kaj se mi zdi zares čudovito? Če me začnejo ljudje, kakor si ti, jemati zares. Če začnejo iskreno moliti ter mi nato slediti in delati tisto, kar je moja volja. Če uvidijo, da njihovo delovanje za prihod mo- jega kraljestva osrečuje navsezadnje nje same."

Niko Krajc 70-letnik

KDO med sydneyškimi Slovenci ne pozna NIKA KRAJCA? Če ne drugje, ga lahko sreča vsako nedeljo pri slovenski maši v Merrylandsu. Ni ga težko spoznati. Ne samo po njegovem vedno veselem obrazu, ampak posebno še po njegovi pristni notranjščini.

Niko bo 15. septembra praznoval svojo 70-letnico, v krogu svoje družine ter številnih prijateljev in znancev.

Sin znane in ugledne rodbine iz Grahovega pri Cerknici, je bil rojen leta 1917 v hiši, ki je baje danes samo še razvalina in nepriznan spomenik padlim protikomunističnim borcem med revolucijo v času druge svetovne vojne. Ko je ob napadu pogorela, je v njej "v ognju groze zaplapolal", kot je preroško sam zapel, tudi doma končno priznani pesnik France Balantič.

Nikola sem spoznal v Ljubljani, samo bolj na kratko, ko je obiskoval Trgovsko akademijo. Vendar je bil zame takrat "prestar", saj je ravno končaval zadnji letnik, ko sem jaz šele začel prvega.

Nato sva se zopet srečala v bolj tragičnih in težkih dnevih v Avstriji in sicer v Lienzu v Vzhodnih Tirolih. Tja je Niko odšel s svojo ženo Marjanco rojeno

Černe, Ljubljankinjo, skupno s tisoči Slovencev, ki smo se odločili, da gremo raje v negotovo bodočnost v svobodni svet, kot pa da bi živeli pod komunistično diktaturo.

Niko in Marjanca sta se poročila v frančiškanski cerkvi v Ljubljani nad Tromostovjem dne 3. maja ugodnega leta 1945, komaj par dni predno sta zapustila domovino. V Lienzu se jima je rodil 5. oktobra 1946 sin Niki. Od tam so Krajčevi emigrirali v Avstralijo in sicer v novembru leta 1950 z ladjo "Brazil". Na peti celinii so se naselili na "farmi" v Yennori, N. S. W., kjer se jima je 16. aprila 1952 rodil drugi sin Marko.

Prva leta v Sydneyu je Niko delal pri raznih podjetjih s prodajo lesa. To je bilo nekaj, kar je on poznal že od doma, kjer je njegov oče imel žage in je z lesom trgoval na veliko. Kmalu pa se je osamosvojil in tudi uspel: postal je gradbenik. Gradbeno podjetje, katero je dolga leta vodil z velikim uspehom, imata zdaj v rokah njegova sinova. Lepo nadaljujeta očetovo delo ter se še vedno obračata k njemu po nasvete.

Kadar se pri Krajčevih zbere cela družina, jih je zdaj že kar enajst — med njimi pet vnukov, ki z veseljem kličejo svojega starega očeta za "očca".

Niko in Marjanca sta ena izmed redkih slovenskih staršev v Avstraliji, vsaj med mojimi znanci, katerih otroci še danes popolnoma obvladajo slovenščino, pa čeprav sta oba Krajčeva sinova bila rojena izven Slovenije ter nista nikdar obiskovala slovenskih šol.

Skoraj pred letom dni je Niko prestal težko operacijo. Vendar je kot prava notranjska korenina danes bolj čil in zdrav kot kdajkoli prej. Vsi, ki ga poznamo, mu iz srca želimo, da bi tak tudi ostal še na mnoga leta, v veselje in ponos svoje družine, prijateljev in znancev ter vse naše slovenske skupnosti na peti celinii.

MIŠA LAJOVIC

Dolgoletnemu zvestemu naročniku in dobrotniku MISLI ob visokem življenjskem jubileju tudi od urednika iskrene čestitke z željo: Še na mnoga mnoga zdrava in zadovoljna leta!

Motiv
ob
Cerkniškem
jezeru

NA prvo nedeljo v septembru smo tudi v našem verskem središču praznovali očetovski dan. Ker je Bog naš skupni nebeški Oče, smo pričeli praznovanje v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha – s sveto daritvijo. Med mašo je ubrano prepeval naš mladinski zbor pod vodstvom glasbenega mojstra g. Šterbenca.

Učenci slovenske šole našega središča so se po maši zahvalili očetom za njihovo skrbnost in ljubezen. Tako je Filip Ivančič kot pravi korenjak povedal, kako se je pripravljaj na očetovski dan. Olivija Kreševič se je vsem prikupila z besedami, ki so privrele prav z dna srca. David Valenčič je prebral odlomek iz Cankarjeve črtice "Na klancu", njegova sestra Sonja pa je recitirala "Žalostinko", pretresljivo pesem Franceta Balantiča. Ob koncu se je predsednik cerkvenega odbora g. Tone Jesenko vsem zahvalil za sodelovanje, nekaterim podelil priznanje in nazadnje vse povabil v našo lopo za cerkvijo. Tam so gospodinje poskrbele, da smo se vsi zbrani tudi telesno pokrepčali. Naj Bog povrne vsem, ki ste kakor koli sodelovali!

Na odru življenja se uresničuje tudi starost. Nezadržno prihaja in vstopa v naše življenje z vsakim dnem. Diha iz samotnega večera in znova prihaja z novim jutrom.

Nekateri ljudje sploh ne vedo, da so stari. Delo in skrb za druge sta jih tako prevzela, da so čisto pozabili nase. In vse so razdali – "naj smrt ničesar ne najde!" Ne bojijo se je, vendar se je tudi preveč ne želijo. Saj življenje je od Boga dana dobrina.

Najstrašnejša v starosti je samota. Človek si želi stikov z ljudmi. Noge pešajo, duh pa presega starost in treba ga je nahraniti. Prav je, da imamo skrb za ostarele, da se radi zagledamo v star obraz in v njem odkrijemo lepoto človeka. Ne izraža le mlad obraz polnost življenja in njegovo vsebino. Reči moramo prav nasprotno, da star obraz z mnogimi gubami spregovori mnogo globlje kot mladi.

Iz takšnega razmišljanja se je porodila zamisel, ki se je začela uresničevati na praznik Marijinega rojstva (8. septembra), ko so starejši rojaki imeli srečanje v našem verskem središču. Najprej je bila v cerkvi sveta maša, po maši pa so bile na sporedu družabne igre. Da pa ne bi bili lačni, so pridne gospodinje Marija Pahor, Ivanka Jenko in Hedvika Ivančič pripra-

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

vile zelo okusen B.B.Q. Prijetno srečanje je trajalo vse do treh popoldne. Pri odhodu je vsak obraz izražal veselje z željo, da bi se še večkrat tako sestali.

Prihodnje srečanje upokojencev bo 7. oktobra, na praznik Rožnovenske Matere božje. Ob 9.30 bo sveta maša, nato pa družabne igre in B.B.Q. Vsi lepo vabljeni!

Naše versko središče je pričelo organizirati tudi tedenske izlete za slovenske upokojence na razne kraje Južne Avstralije. Prav ti izleti in srečanja lahko prinesejo veliko veselja in razvedrila v osamelost jesen življenja. Kdor koli slovenskih rojakov se želi pridružiti, se lahko prijavi g. Tonetu Jesenku ali pa na misijonu, pa bo dobil potrebne informacije o izletu: kdaj je in kam gremo. Vožnja je brezplačna.

Na tretjo nedeljo v oktobru – na misijonsko nedeljo – bomo imeli po maši v naši mladinski lopi B.B.Q., katerega doprinos je namenjen v pomoč misijonom. Vsi prijatelji misijonov zelo dobrodošli!

Dne 23. avgusta je na svojem domu umrl ADOLF KUČAN, zadet od kapi. Doma je bil iz Prekmurja. Pokojnik je bil star 67 let. Pokopan je bil 25. avgusta v Enfieldu. (Toliko iz dnevnega časopisa.) Naj počiva v božjem miru, domačim pa sožalje!

Slovenska radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je vsako drugo in tretjo sredo v mesecu zvečer ob 7.30 na valovih radijske postaje 5 EBIFM. Na vaše domove vam prinese nekaj toplih misli in domačih melodij. Poslušajte jo!

P. JANEZ

IZPOD TRIGLAVA

LETOŠNJE VREME v Sloveniji je bilo kar precej podobno melbournskemu, tako hitro so prihajale spremembe, mi je dejal nekdo po povratku z obiska. Proti koncu julija pa je prišlo nad deželo pod Triglavom takšno neurje, da se tudi viktorijske nevihte kar lahko skrijejo pred njim. Visoke škode še zdaj miso dokončno ugotovili. Po poročilu je bilo prizadeto zlasti Goričko v Prekmurju, omenjena je tudi Banjska planota ter okraj Idrije in Cerknice, kakor tudi Ljubljani in delu Gorenjske ni bilo prizanešeno. A škoda ni bila samo po njivah in sadovnjakih, kjer je kot jajca debela toča sesekljala vse na drobno. Neurje je prišlo s tako silo, da ni podiralo samo električne in telefonske drogeve, ampak celo ruvalo drevesa. Stari kozolci niso zdržali silnega vetra in mnogo hiš je izgubilo svojo streho. Ljudje pravijo, da že dolga desetletja ne pomnijo takega vremena.

NEDAVNO je zagrebški nadškof in kardinal Kuric uredniku dunajske katoliške agencije Kathpress dal nekaj izjav z ozirom na jugoslovanske vernike in Cerkev v Jugoslaviji. So zgovoren odgovor tudi tistim med nami, ki govorijo o popolni verski svobodi in enakopravnosti, v kateri naj bi dihala naša rodna domovina. Marsikaj je v zadnjih časih drugače, hvala Bogu, bo pa še treba veliko korakov do resnične demokracije in popolne svobode vere.

Nadškof in kardinal Kuharić je izjavil, da so kljub ustavnim jamstvom verskim svoboščinam verni ljudje še vedno "državljeni drugega razreda". Težave imajo predvsem tisti, ki prihajajo v neposreden stik z javnimi ustanovami: učitelji, pripadniki armade, uslužbenici v državni upravi, pa tudi bolniški kurati. Nekatere državne službe so načelno zaprte za verujoče. "Vernik lahko upa, da bo sprejet v državno službo samo, če bo svoje versko prepričanje skrival ali pa če bo proti svoji vesti postal član zveze komunistov." Tudi otroci, ki obiskujejo verouk, so včasih izpostavljeni pritisku ali pa zasmehovanju nekaterih učiteljev. Obenem šolski učbeniki predstavljajo vero in Cerkev "žal zelo negativno", je tudi dejal Kuharić in pristavil, da je ozračje, v katerem odrasčajo otroci — prav tako otroci vernih staršev — popolnoma ateistično.

Glede položaja Cerkve pa je kardinal izjavil, da je svobodni prostor Cerkve v Jugoslaviji vsekakor širši kakor v večini socialističnih držav po svetu. Papež lahko svobodno imenuje in prestavlja škofo, škofje

duhovnike. Vstop v semenišča in redovne noviciate ni omejen. Redovniki in duhovniki svobodno delujejo in verniki se svobodno zbirajo. Vsakodnevno življenje pa včasih prinaša težave na upravnem področju. Marsikje na primer ni lahko dobiti gradbenega dovoljenja za novo cerkev, tako so mnoga nova naselja še vedno brez farnega središča. "Pomagamo si s tem, da kupujemo zasebna stanovanja, kjer potem oblikujemo hišne cerkve," je povedal kardinal.

KOKRO, ki je sicer čista reka, so uničile strupene snovi, ki so pritekale vanjo po kanalizacijskih cevih sistema komunalne in industrijske cone Primskovo. Pomorile so vse, kar je bilo v reki živega. Zdaj s primerjalnimi analizami kemiki ugotavljajo, kakšen strup je moril. A kaj to pomaga — življenje v Kokri je za nekaj let popolnoma izginilo.

IDRIJA se ne ponaša samo z rudnikom živega srebra — pred 86-imi leti so tam ustanovili tudi prvo slovensko realno. Profesor Janez Kavčič je pripravil gradivo, ki bo napolnilo 200 strani besedila in 50 slik. Knjiga bo prikazala zgodovino te šole in seveda ljudi okoli nje. Če bo šlo vse posreči, bo izšla v oktobru.

OBISK Postojnske jame in Predjamskega gradu je med letošnjo počitniško sezono bil višji kot v isti dobi lanskega leta. Jamo si je ogledalo štiri odstotke več ljudi, grad pa je sprejel kar osem odstotkov več obiskovalcev.

BODO za letošnji božič na ljubljanskem radiu spet čestitke nadškofa Šuštarja in predsednika SDZL Slovenije Jožeta Smoleta, ki je voščil božič celo na televiziji?

V "Delu" je bil objavljen v juniju izid ankete o tem, kako Smoletovo voščilo ocenjujejo ljudje. Odgovori so bili naslednji: 55% vprašanih je odgovorilo, da njegova voščila odobravajo, le 5,7% je bilo nasprotnega mnenja. Ostali so odgovorili takole: 22% je reklo, da niso voščila slišali, 4,7% jih je odgovorilo "ne vem", 12,6% pa, da jim je vseeno.

Pri ljudstvu je torej še nekako šlo, ne pa seveda pri "ljudski oblasti". O lanskih božičnih čestitkah so namreč razpravljali tudi v Beogradu na seji odbora zvezne konference SZDL za religijo in delovanje verskih skupnosti. Tam so eni res menili, da gre pri tem le za vprašanja kulturnih odnosov. Drugi, številčno močnejši, pa so bili mnenja, da se s tem da veljava cerkvenim praznikom, kar pa je seveda pod komunističnim režimom smrtni greh. Zaključek je bil, da voščila za verske praznike niso dopustna, ker se s tem objavljajo stvari verskega značaja. Ker to velja za širjenje verske propagande in izkoriščanje javnih občil, je seveda protipostavno in nedopustno. — Slovenski predstavnik na seji je bil sicer drugačnega mnenja kot

je bilo stališče komisije, a ostal je osamljen.

Poročilo o tem konča: Novi znak, da postajajo Slovenci v Jugoslaviji kot posamezniki, kot narod in kot "republika" bolj in bolj izolirani, bolj in bolj od južnih bratov osovražen element v državi.

V Beogradu je zasedala tudi konferenca Zveze socialistične mladine Jugoslavije. Po vrstnem redu bi moral postati predsednik predsedstva najvišjega mladinskega vodstva Slovenec Željko Cigler, ki je za to dobil prej podporo vodstev vseh republiških in pokrajinskih konferenc Zveze ter drugih organizacij. V Beogradu pa je namesto potrebnih 96 dobil le 59 glasov.

BRALI smo tudi v ljubljanskem "Delu" članek dr. Marka Kerševana, ki velja med marksisti za strokovnjaka v verskih vprašanjih. Po njem mora vsak učitelj v šoli ravnati "metodično ateistično"; tudi veren učitelj mora biti "zmožen metodičnega ateizma", ki ga zahteva šolsko in "znanstveno delo", ali pa v šoli zanj ni mesta. Odgovoril mu je v istem časopisu dr. Rudi Koncilijski ter poudaril, da nobena znanstvena metoda ni ne verska in ne protiverska, saj ne temelji ne na priznavanju in ne na zanikanju Boga. Zato je popolnoma zgrešeno govoriti o ateistični znanstveni metodi. Šolsko in znanstveno delo samo na sebi ne zahteva ne "metodičnega ateizma" in ne metodične vere — moralo bi biti le objektivno informiranje o vseh pojavih na svetu, torej tudi o veri in ateizmu.

ZNANO JE, da je v našem tržaškem in primorskem zamejstvu katoliško skavtstvo zelo razvito. Zadnja leta prihajajo njih skupine preko meje v matično domovino na taborenje. Letos je bilo v Sloveniji kar pet takih skavtskih taborov. Najmlajši skavti iz Trsta so taborili v Stranjah pri Kamniku, a njihov tabor je trajal — samo en dan. Že drugi dan se je namreč nad Stranjami utrgal oblak, da je voda kar hitro poplavlila šotore ter namočila spalne vreče in nahrbtnike. Po travniku so se začeli odpirati požiralniki, pod šotori in med njimi pa so nastajali izvirki. Ni bilo druge pomoči kot da so se naslednji dan zatekli v župnišče, ki je vsem dalo gostoljubno streho. Da je postala hiša pravo mravljišče, si lahko mislimo, saj je štela skupina okrog sto skavtov.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
MEMORIALS P/L
ALDO and JOE

**10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061**

Telefon:
359 1179

ŽUPNIJA LJUBNO na Gorenjskem je v avgustu praznovala 200-letnico obstoja. Je to božja pot Marije Pomočnice, ki kot "Marija Udarjena" kraljuje na glavnem oltarju. Nastanek te božje poti je lepo opisal pisatelj Janez Jalen v svojem delu "Tri zaobljube", ki ga je napisal prav v Ljubnem, kjer je župnikoval. Tu je kaplanoval tudi Janez Puhar, ki je ravno v Ljubnem leta 1842 izumil fotografiranje na stekleno ploščo. V Ljubnem pa je bil rojen duhovnik Jožef Rozman Trebanjski, ki ga naša slovstvena zgodovina omenja kot nabožnega pisatelja.

"SLOVENCE je potrebno preprosto ukiniti . . . So narod zase."

"Mislim, da so Slovenci politično nevarni in domišljavi. Šoviniisti so in imajo se za posebneže. Neresno je in neokusno, ker želijo s tem nekaj povedati. . ."

"Postrelil bi vse tiste, ki so proti enotnosti in socializmu."

"Kako naj jih imam rad, ko pa Križaj (smučarski prvak, op.), ki zna srbohrvaško, govori po jugoslovanski radioteleviziji slovensko?"

"Potrebna nam je bratomorilska vojna, dokler jih ne iztrebimo."

"Občudujem njihovo organiziranost in slog, toda ne maram njihovih fašistoidnih idej, ki lahko slabo vplivajo na mladino."

Ti stavki niso prepisani iz straniščnih zidov. Prepisal in objavil jih je "Nedeljski dnevnik" iz 608. številke lista srbske mladine NON (Nedeljske omladinske novine) z dne 10. maja letos. Komentar ni potreben.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ZALO VANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

MOLITEV V SVETEM PISMU

K R I Ž —

MOLITEV V KRETNJI
IN BESEDI

DRUGI so bili že dobre pol ure pred nami, zato smo se z neko nestrpnostjo zagnali navzgor po Višarskem grabnu. Na desni pod potjo se je lesketala voda, ki je lahkotno sledila strugi med kamni navzdol. Jesen je razkrila krošnje dreves, le macesni so še obdržali zlatorumeno odejo.

Jernej naju je po nekaj korakih pustil zadaj. Nekaj časa sva mu še sledila od ovinka do ovinka, nato se je skrnil za mladimi smrekami. Ko je postala pot za hip zložnejša, sva zagledala v hrib naslonjeno bajto, ki je že zdavnaj odslužila; morda bo še komu dala zavetje pred nevihto... Tam sta počasi in brezciljno stopala mož in žena. Morda sta prišla, da se napijeta iz prgišča poznega letnega časa. So ju na ta kraj vezali spomini? ... "GrüssGott!" sta odzdravila in razdalja med nami je začela rasti.

Rekli so ji Ani. Šele v zadnjem letu sva se nekajkrat mimogrede srečala; zdaj so naju zblížale gore. Nisva izmenjala veliko besed, saj v trenutkih, ko spregovori celo pesek pod čevljem, to ni potrebno. Tiho sva si podajala korake in misli. Zvečer bodo najine dlani polne.

Kapelica, pravzaprav je ta že tretja, le da prejšnji nista dajali tega videza. Nikjer ni bilo sledu o prvem padcu. Leseno ostreže je razkrivalo svojo revščino in zaplate ometa so se z zadnjimi močmi oklepale zidovja. Ljudje so zadnja leta pozabili celo na svetišče vrh gore, kaj šele na kapelice. Pravijo, da bodo spomladi poti znova oživele...

Čutil sem, kako se skozi hojo razkrivava drug drugemu. Ta pot je kot košček življenja, ki ga z nekom deliš... Približala sva se križu, ki je stal tik nad potjo. Njena roka se je komaj opazno dvignila v znamenje križa. In v trenutku sem se znašel med polji domače vasi, kjer sem poznal vsak križ posebej. Kmetje so se tam pozdravljali z Bogom tako naravno in neposredno kot sami med sabo...

Seveda, spodaj sva pozdravila tisti par, tudi Križani je tega vreden — mi je povedala njena kretnja.

Srečati Boga. On je nekje blizu, čaka. Ko smo pripravljeni, ko se ga zavemo, pride do srečanja. Pozdravimo ga s kretnjo in z besedo. "V imenu..." Da, ime ima. Lahko ga imenujemo, pokličemo. Križi ob poti so nam v pomoč, da se ga lažje zavemo.

Eden je, a pravi: "N a r e d i m o človeka po svoji podobi..." Beremo, da je bilo na začetku vse pusto in prazno, le božji Duh je vel nad vodami. Apostol Janez pa nam govori o Besedi, ki je bila v začetku pri Bogu in po kateri je vse nastalo. Tako se nam predstavi skrivnost Enega v treh osebah.

Ob reki Jordanu je živel Janez; pravili so mu Krstnik, ker so se mu ljudje dajali krstiti. To ni bilo obredno umivanje, kakršnega je poznala judovska tradicija. Bila je priprava na srečanje z Bogom. Bog, Stvarnik in Oče narodov, spregovori. Samega sebe izpove v Besedi, v Sinu. Hoče po Človeku (Bogočloveku) priti k človeku. Ta Sin pride k Janezu Krstniku in ob njegovem krstu Bog stori nov korak k človeku: Oče (glas iz nebes izreče Besedo), Sin in božji Duh (ki se je spuščal kakor golob in prišel nadenj).

V treh letih so se navadili na Jezusa. Ni pa se uresničilo, kar so pričakovali ljudje. Nič ni bilo s pričakovanim osvoboditeljem in kraljem; postal je kamen spotike, ob katerem se do danes delijo mnenja. Čeprav se je človeku tako približal, ga je moč doseči

Božja beseda

PO KRSTU Jezus takoj stopil iz vode
in precej so se nad njim odprla nebesa.
Zagledal je božji Duh, ki se je spuščal kakor golob
in prišel nadenj.

Pri tem se je začel glas iz nebes:
"To je moj ljubljeni Sin, zelo sem ga vesel."
Mt 3, 16 — 17

"POJDI TE in naredite vse narode za moje učence.
Krstujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha..."
Mt 28, 19

le v veri. "Krstujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha!"

Tudi midva sva se v krstu srečala z njim. In to prvo srečanje z njim je zaznamovano s križem. Takrat sva se z zaupanjem prepustila temelju, ki "nosi". Duhovnik je vpraševal: "Veruješ?" in prisotni so odgovarjali: "Verujem!", "Amen!" (v hebrejskem jeziku pripadate v e r u j e m i n a m e n istemu besednemu korenu.).

Ta kratka molitev, ki sva jo že tolikokrat izrekla z besedo ali kretnjo, ima globok pomen. Vedno znova naju spominja na tisto prvo srečanje z Bogom, ko naju je "posvojil".

Koliko ljudi sva že srečala, a so se nekako umaknili iz najinega življenja. Če se bo umaknil tudi Bog, bo mar on kriv tega? Ne smeva pozabiti najpreprostejšega znamenja srečanja z Bogom.

Morda so bile vse te besede popolnoma odveč, ker so stvari veliko bolj preproste, vendar razum včasih ne da miru.

Bili smo na vrhu; vsi, le Petra je zanesla pot pod vrhove Kamnitega lovca. Zjutraj smo vozili skozi meglo, zdaj pa smo bili obdarjeni z razgledom, ki ti ga ponudi le malokateri jesenski dan med vrhovi. Veriga gora na vzhodu in jugu. Imena niso pomembna, saj bi jih v tem trenutku prav lahko zamenjal z novimi. Vse nam je govorilo: objem sonca, mehko macesnov, ki se je spuščala v doline, in trda sivina skal. In vse to v imenu Očeta...

Kasneje stojimo v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha zbrani okrog oltarja. Sveti Duh — pravijo, da nas on s svojo milostjo in ljubeznijo vodi do zadnje

postaje življenja. On je način, kako nam Bog daje samega sebe. Križ pred evangelijem je bil danes drugačen, stisk roke prav tako. V klopi sta sedela tudi mož in žena iz prvega srečanja. Blagoslov: Bog je spregovoril. "Amen!" smo pritrdili mi.

+ + +

Križ je znamenje pripadnosti, ki se je uveljavil med kristjani. Kot znamenje ali kretnja je bil križ nekaj vsakdanjega. "Pri vsakem koraku, ko gremo iz hiše ali ko pridemo nazaj, ko se oblačimo, obuvamo, ko jemo, ko luč prižigamo, ko hodimo spat, ko vstajamo: pri vsakem dejanju zaznamujemo čelo s kržem," je zapisal že Tertulijan ob koncu drugega stoletja. Pregovor, ki se je ohranil v našem narodu, želi povedati isto: "Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo!" Marsikdo se še spominja, kako so matere naredile križ nad kruhom, ki so ga dajale v peč. Celovrsto kmečkih opravil so začenjali z znamenjem križa. In križ na čelu otroka, ko odhaja spat... Pogosto križanje in prekriževanje je spominjalo ljudi na to, da niso kristjani le ob posebnih priložnostih, ampak vsak trenutek življenja.

Znamenje križa je navadno spremljal tudi kratek molitveni obrazec. Nam najbližji je: "V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha." Ta molitev je lahko izraz prijateljstva, zaupanja, prošnje, hvaležnosti, češčenja... Kdo bi mogel reči, da ni moč najti časa za tako kratko molitev? "Biti v Njegovem imenu", to je naš prvi in temeljni poklic. Če nam izgovorjeno uspe zaživeti, potem nismo daleč od božjega kraljestva.

Križ kot molitev ali kretnja je med drugim najkrajša oblika veroizpovedi. Si predstavljate, kaj vse more Bog napraviti v nas, če v te preproste besede položimo svoje življenje?

Duhovni pisatelj Romano Guardini nas opozarja, naj bomo skrbni pri opravljanju te molitvene kretnje: "Delaš znamenje križa in pravilno ga delaš. Ne kakšen zveržen in površen križ, da nihče ne ve, kaj naj pomeni. Ne, pravo znamenje križa delaš počasi, veliko, od čela do prsi, od ene rame do druge. Ali čutiš, kako te vsega objame? Zberi se popolnoma; vse misli in vsa svoja čustva položi v to znamenje in ga spremljaj od čela do prsi, od rame do rame. Potem boš čutil: vsega te objame, telo in dušo; zbere te, blagoslavlja in posvečuje."

P. TONE

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

G. MIRKO ŽERJAV je misijonaril med nami prav do dneva svojega odhoda v domovino. Na nedeljo 30. avgusta je jutraj pred mašo še spovedoval, nato je maševal in pridigal. Takoj po maši pa ga je p. Ciril odpeljal na letališče, od koder je zgodaj popoldne odletel proti beli Ljubljani. Bogu in njemu smo hvaležni za vse dobro, ki ga je storil med nami. Sadovi so znani le Bogu, ki vidi v srce vsakega človeka. Sodeč po lepi udeležbi pri nas, tudi zakramentu sprave, lahko rečem, da njegov trud ni bil zaman. Na nekaterih krajih je bil misijonar glede udeležbe verjetno nekoliko razočaran, dasi v svoji skromnosti tega ni na zunaj pokazal. Posebno, če je prepotoval velike razdalje, pa ni bilo na cilju niti povprečne udeležbe. Mislim, da je imel ta občutek v Waggi-Waggi in v Brisbanu (tako v cerkvi kot na gričku). V oddaljenih krajih bi morali rojaki res pokazati malo več občutja in dobre volje tudi do nas, ki se redno potrudimo do njih, a kaj šele za gosta iz domovine. Tega razdalje še bolj utrudijo, ker jih ni vaje, domov pa ob mali udeležbi odnese občutek, da mnogi avstralski Slovenci ne znajo ceniti duhovnikovih žrtve. . .

DOGODKI V MEDJUGORJU so bili predmet predavanja znanega avstralskega pisatelja Leona Le Granda, ki ga je imel v naši dvorani v nedeljo 30. avgusta. Dvorana je bila polno zasedena, zato računamo, da bomo priredili drugo leto okrog velike noči še eno tako predavanje. — Predavatelj je doživel spreobrnjenje ob svojem obisku v Medjugorju. Sedaj potuje po Avstraliji in predava o tem kar je doživel in kar se dogaja v Medjugorju.

KVINTET "MAVRICA" je nastopil na soboto 22. avgusta zvečer v naši dvorani. Ta večer je imel g. Žerjav pri nas rokohitrsko predstavo in je privabil veliko

rojakov, da je zmanjkalo prostora. "Mavrica" je nastopila za ples po predstavi in sicer prvič v novem stavu, čeprav so v njej sami naši dobri znanci. To so Martin Konda (igra klavirsko in diatonično harmoniko), Franci Mramor (klarinet), Henry Stariha (bariton in bas kitara), Andrej Konda (kitara) in Srečko Dordevic (trobenta). Njih nastop je zelo popestrila pevka iz Slovenije, Olga Gomboc, ki je nastopila v narodni noši. Ker so želi tako lepo priznanje, smo jih takoj najeli za "Štefanovanje", ki bo v naši dvorani letos 26. decembra.

MLADINSKI ZBOR "ZARJA" se resno pripravlja za nastop na koncertu, ki bo letos v Melbournu na soboto 3. oktobra. V doprinos k potnim stroškom so v nedeljo 30. avgusta priredili tekmovanje s pecivom. Natečaj je imel lepši odziv kot so pričakovali. Sodniki, ki so ocenjevali torte, so imeli težko nalogo. Že pokušanje jim je delalo preglavice, ker so bile vse zelo okusne. A bile so tudi lepo oblikovane in okrašene. Najboljše so bile seveda nagrajene. Hvala vsem, ki ste sodelovali na en ali drugi način!

KONCERT MOŠKEGA ZBORA S. D. S., ki je bil v naši dvorani 13. junija, še ni bil omenjen v tej naši kroniki. Zbor se nam je predstavil z lepim izborom umetnih in narodnih pesmi. Njih vodja je Jože Urbas, ki je že dolga leta član našega mešanega pevskega zbora, ki redno prepeva pri slovenskih mašah. Pod njegovim vodstvom je društveni zbor v kratkem času dosegel zavidljivo glasbeno višino. Posamezne pesmi je pri koncertu uvajala Milena Godec. — Naj se tudi na tem mestu iskreno zahvalim pevovodji in pevcem, da so prišli gostovat k Sv. Rafaelu in nam poleg lepega glasbenega užitka poklonili tudi ves finančni doprinos večera. Bog plačaj!

OČETOVSKI DAN na prvo septembrsko nedeljo je bil pri Sv. Rafaelu seveda v znamenju hvaležnosti do naših očetov. Dekleta zbora "Zarja" so že pred mašo pri vходу v cerkev pripenjale očetom rdeče nageljčke. Nato smo se vseh živih in pokojnih očetov spomnili pri mašni daritvi. Po maši smo se zbrali v dvorani, kjer so pozdravili očete s svojim petjem naši "Zarjani". Za njimi je nastopil tudi Ludvik Šekli in na orglice zaigral nekaj domačih melodij. Ludvik je spreten tudi v žvižganju in pri tem odlično posnema kanarčkov petje. Pravi, da je tolminski kanarček. Nedavno je nastopil tudi na televiziji (kanal 7). — Ta dan so imele celotno oskrbo v dvorani (hrano in pijačo) matere in žene vseh treh delovnih skupin.

ROMANJE V EARLWOOD bo v nedeljo 4. oktobra. Ob treh popoldne bo pri tamkajšnji lurski votlini sveta maša in nato skupna molitev rožnega venca. Ta dan je tudi praznik sv. Frančiška Asiškega, ustanovitelja frančiškanskega reda.

FIGTREE – WOLLONGONG ima slovensko mašo v nedeljo 27. septembra, nato 11. in 25. oktobra, vselej ob peti uri popoldne. Žegnanje bomo praznovali na praznik Vseh svetih, nedelja 1. novembra, ob drugi uri popoldne.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 18. oktobra in 15. novembra, obakrat ob 10.30 dopoldne v Red Hill-u (vhod na parkališče je iz Hicks Street).

MAŠA NA POKOPALIŠČU bo letos v nedeljo dne 8. novembra ob deseti uri dopoldne in sicer na starem delu pokopališča. Po maši bomo šli blagosloviti tudi naše grobove na novem delu. – Ta dan bo nedeljska služba božja v Merrylandsu izjemoma že ob osmi uri zjutraj.

MERRYLANDS–SYDNEY ima slovensko službo božjo vsako nedeljo ob 9.30 dopoldne, pravtako vsako soboto ob sedmi uri zvečer (ta velja že za nedeljsko mašo). Izjeme so le: v soboto 24. novembra bo vigilna maša že ob 5.30 popoldne, v nedeljo 8. novembra pa že ob osmi uri zjutraj. – Na dan vernih duš, ponedeljek 2. novembra, bo poleg jutranje maše ob sedmi uri tudi večerna ob sedmih. – Prošnji za duhovne in krščanske poklice je namenjena polurna molitev pred Najsvetejšim vsak petek ob 6.30 zvečer. Zaključiti se z blagoslovom, nato sledi sveta maša. Vabimo vas, da vsaj od časa do časa pridete in se udeležite molitev za to važno zadevo. V Avstraliji bi med našimi rojaki nujno potrebovali več duhovnikov in sester. Če bomo vztrajno molili za poklice, bomo gotovo uslišani.

PETEK JE SPOKORNI DAN. Posvečen je Jezusovemu trpljenju in smrti na križu. Nekdaj je bil vsaki petek obvezen zdržek od mesa. Po novem naj si vsak sam izbere način pokore. Kdor je vaje starega načina držanja petka, da ne uživa mesa, naj še naprej drži to lepo navado. A če kdo komaj čaka petka, da bo jedel ribo, ki jo ima zelo rad, to seveda zanj ni noben post. – Drugi načini posta so: udeležba pri sveti maši, molitev za poklice, branje svetega pisma, zdržek od pijače ali kajenja, obisk bolnika ali kakšno dobro delo, npr. da najdemo čas za medsebojni pogovor med družinskimi člani.

MOLITEV ANGELOVEGA ČEŠČENJA nam je toplo priporočal misijonar g. Žerjav. To naj bi bilo nekaj, kar naj bi poživili po naših družinah zdaj v Marijinem letu. Kakor pravi poročilo iz Medjugorja, vsebuje vsak Marijin poziv prošnjo k molitvi. Po Marijinih besedah je molitev ključ, ki nam da spoznati, kaj je božja volja za nas in kaj Bog od nas pričakuje; obenem pa nam molitev daje moč, da to božjo voljo, ko smo jo spoznali, tudi izvršimo ter uravnomo svoje

življenje po njej. Priporočam vam, da vsak mesec preberete članek "Molitev v svetem pismu", ki ga piše p. Tone na srednjih dveh straneh "Misli".

IGRA "DOMEN" bo na odru naše dvorane v soboto 24. oktobra ob sedmih zvečer. Ta večer bo večerna maša izjemoma že ob 5.30 popoldne. Rezervirajte si sedeže za to izredno ganljivo igro, ki je prirejena po Jurčičevi povesti z istim naslovom. Igralci vlagajo veliko truda v vaje, da vam bodo pripravili to precej zahtevno dramo. Prav je, da jim damo priznanje z lepim obiskom.

PRIJAVE za pouk birmanskih kandidatov še sprejemamo. Dovolj časa že oznanjujemo v "Mislih", v "Nedelji" in na 2EA, da res nihče ne bo mogel reči, da ni vedel in da se zato ni mogel pravočasno prijaviti. – Za prejem birme je potrebno imeti krstni list. Zato se pravočasno pozanimajte zanj na župniji, kjer je bil birmanski kandidat krščen.

ROŽNI VENEC bomo v oktobru molili pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu vsak petek, soboto in nedeljo pred sveto mašo. Priporočam vam, da ga tudi doma molite pri večerni molitvi, če ne celega, pa vsaj eno desetko. Darujte to molitev za svojo družino in za mir na svetu!

V Figtree (Wollongong) bo vsako sredo v oktobru ob sedmi uri zvečer sveta maša in molitev rožnega venca.

MISIJONSKA NEDELJA je letos 18. oktobra. Naj nas zopet spomni naše dolžnosti, ki jo imamo kot kristjani, da pomagamo po svojih možnostih širjenju vere. To lahko storimo z molitvijo, žrtvami, z dobrimi deli in tudi gmotno podporo misijonov. – Naš posinovljenec p. Evgen Ketiš, ki je trenutno doma na dopustu, nam je sporočil, da bo kmalu odšel na novo misijonsko postojanko v Centralno Afriko, kjer že deluje njegov sobrat in melbournski posinovljenec p. Hugo Delčnjak.

DOBRA PRIPRAVA ZA ZAKON je zagotovilo srečnega zakonskega življenja. Za cerkveno poroko je ta priprava še toliko važnejša. Ker živimo v razkristjanjenem svetu, ki se ne meni za idealno krščansko zakonsko življenje, je resna priprava za zakon vedno bolj in bolj potrebna. V vseh škofijah imajo že organizirane tečaje za zaročence. Ti tečaji so sedaj obvezni, razen v izjemnih primerih, a tedaj je treba poskrbeti za nadomestni pouk o zakramentu svetega zakona. Vsekakor za krščanski zakon ni dovolj želja po "lepem obredu" v cerkvi, ampak dosti več. Zaročenca morata imeti trden sklep skleniti trajen, nerazvezljiv zakon, ki je zakrament. Na vprašalni poli, ki jo izpolni duhovnik skupno z zaročencema pred poroko, so tri važna vprašanja: 1. Ali sta se pripravljena neprisi-

ljeno in brez pridržka drug drugemu darovati v zakonu? 2. Ali sta pripravljena ljubiti in spoštovati drug drugega vse svoje življenje? 3. Ali sta pripravljena z ljubeznijo sprejeti otroke in jih vzgajati v krščanskem duhu? — Za veljavnost zakona se zahteva, da imata zaročenca na vsa tri vprašanja pritrdilen odgovor, seveda ne le na ustih, ampak tudi v srcu. — Razumljivo je tudi, da zaročenca pred poroko prejmeta zakrament sprave, da sta tako deležna milosti, ki jih prinaša zakrament svetega zakona.

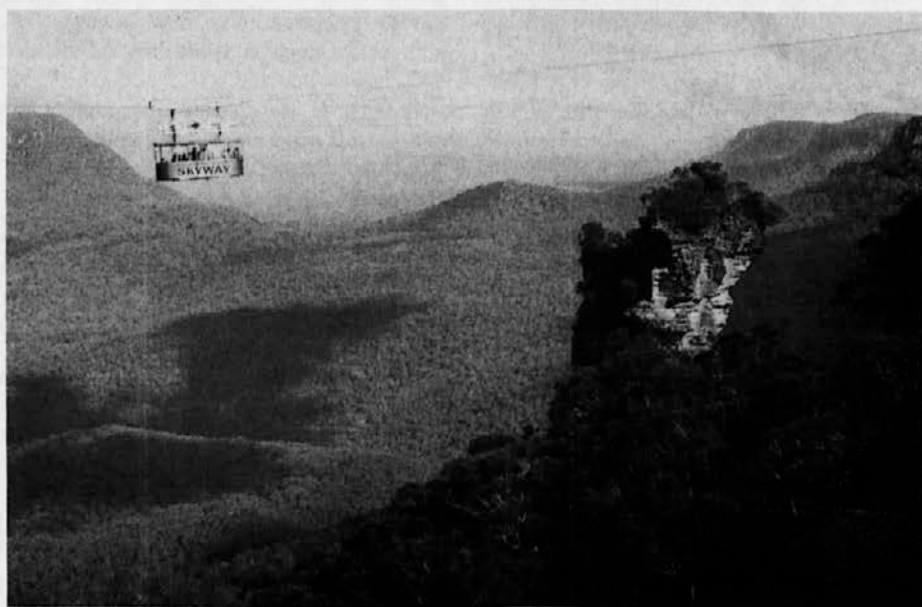
ZAROKA ŠE NI ZAKON in zaročencema ne daje nobenih pravic, ki so dovoljene v zakonu. V zadnjem času je žal vse preveč zarok, ki vodijo v dolgotrajno spolno izživljanje, ali pa par začne enostavno skupno življenje brez misli na odgovornost do Boga in drug do drugega. V vseh teh primerih tako zaročenca kot "zakonca brez poroke" postavljata svoj morebitni bodoči zakon na zelo trhlo podlago.

DOLGO ODLAŠANJE NARAŠČAJA v mladem

zakonu je tudi nezdrav pojav, najsibo iz krščansko-etičnega ali pa sociološkega stališča. V mnogih primerih se je že zgodilo, da sta s tem zakoncez zamudila priliko imeti otroke: ko sta si pozneje hotela ustvariti družino, ni bilo več mogoče. Mislim, da kar drži pravilo: če sta premlada za starša, sta tudi premlada za zakon.

CERKVENA POROKA ne pomeni veliko, če ji ne sledi cerkveno življenje. Žal je veliko naših mladih parov, ki so prejeli s cerkveno poroko zakrament, a kje je zdaj njih krščansko življenje? Nimajo časa za skupno molitev, ne za nedeljsko službo božjo, ne za branje svetega pisma in niti za drugo nabožno branje ne. Če vsega tega ni v zakonu, tudi ne more biti božjega blagoslova, ki je tako potreben za srečno družino. Taka zakonca sta podobna nespametnemu gospodarju, o katerem govori Jezus (Mt 7, 26 – 27), da si je postavil hišo na pesek; ko so prišli viharji, se je hiša sesula, ker ni imela trdnega temelja. — Ali bo v takih zakonih medsebojna zvestoba znala premagati križe in težave, če v srcih ni globoke vere!?

P. VALERIJEAN

Žičnica se pomika mimo "Orphan Rock", ki se dviga v samotni veličini nad Jamison Valley, Blue Mountains, N. S. W.

*Če te MARIJA podpira, ne boš padel; če te ona varuje, se ti ni ničesar bati;
če te ona vodi, se ne boš utrudil; če ti je ona naklonjena, boš priplul v rešilni pristan.*

+

*Ker si bil nevreden prejemnik, je bilo dano Mariji,
da prejmeš po njej, kar imaš.*

+

*Božja volja je, da imamo vse po Mariji. Zato: če imamo kaj upanja,
kaj milosti in kaj odrešenja, vedimo, da to priteka iz njenih rok.*

/Nekaj izrekov svetega Bernarda o Mariji/

Premakljivi svečnik

(12.)

Nastala je tišina. Dolga in napeta, toda nobenemu ni moglo priti na misel nič takega, da bi bilo vredno in primerno povedati. Končno je Zdravko vprašal:

"Imaš službo?"

"Nimam."

"Saj so ti v banki že prej pripravili stolček. Kaj pa je zdaj narobe?"

"Ne vem. Pravijo, da nimajo dovolj sredstev za novo delovno silo. Zdaj sem namreč samo delovna sila."

"Tako se temu reče. Ne jemlji tega v slabem pomenu. S kom si pa govoril?"

"S personalnim. In motovilil je nekaj o tem, da mora on za človeka jamčiti, da me ne pozna dovolj, da je nekoliko nerodno tudi to, da sem bil prej duhovnik. To mi je povedal v obraz in niti nerodno mu ni bilo, pač pa sem bral na njegovem obrazu dobro mero privošljivosti, da me lahko prizadene in dregne v najbolj občutljivo mesto."

"Kaj boš pa zdaj?"

"Če ne bo drugega, bom njej pomagal v trafiki. Bom laže prenašal tercijske, ki hodijo mimo nje in jo glasno, naj se le daleč sliši, pozdravljajo s Hvaljen Jezus. Nikoli nisem maral teh farizejskih starih bab, zdaj so mi do kraja zoprne."

"To je grdo od njih, zelo grdo, nekrščansko, skoraj bogokletno. Ti pa tudi nisi imel prav, da jih nisi maral. Veš kaj! Mi dovoliš, da govorim z direktorjem? Dobra znanca sva. Mogoče bo zaleglo. Predvsem mu jamčim, da se lahko nate zanese."

"Upaš si jamčiti zame? Saj se še jaz ne morem do kraja zanesti nase."

"Bodi brez skrbi. Dobro te poznam in vem, kaj pravim."

"Jezi me pa le, da mora zopet nekdo posredovati zame. Vedno nekdo drugi."

"Zdaj sem samo tvoj prijatelj in to tudi ostanem, pa naj bi se s tabo godilo karkoli. Si boš to zapomnil? Kakor moja vrata ti je vedno odprto tudi moje srce, Željko. Kadarkoli boš v stiski in me boš morda potreboval, ne pozabi name. Skušaj vedno deliti z menoj, kar koli pride, dobro ali slabo, skušal bom s teboj nositi. Zdaj me morda ne bo tako kmalu k tebi. Ko pa se preselim in nekoliko uredim, te pridem zopet obiskat. Saj nimaš nič proti?"

"Ne, nič nimam proti."

"Ko boš pri volji, pridi tudi ti k meni. Sam ali z njo, kakor ti bo ljub-

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$94.— Cvetko Falež; \$34.— Marija Prelc; \$29.— Ivan Košak; \$20.— Magda Hreščak (namesto cvetja na grob pok. Marije Lajovic); \$19.— Jean Sluga, Josephine Hvala; \$18.— Mirko Petruša; \$15.— Franc Podobnik, Frančiška Vekar; \$14.— Marija Magdalenič, Vili Mrdjen, Majda Krevatin, Avgust Glavnik; \$12.— Johan Pristov; \$10.— Marija Valenčič, Jože Kranjc; \$8.— Mariana Šmit; \$6.— Tine Kramar, Marija Kovačič, Ana Šutej; \$5.— Marija Žibert; \$4.— Jože Čulek, Rudolf Jamšek, Bernarda Ferluga, Ivanka Smrdelj, Marija Janič; \$3.— Alojz Rus; \$1.— Ana Šubelj, Andrej Pirc.

NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$50.— Ivan Kobal (p. Miha Drevenšku); \$20.— Nežka Jesenko; \$10.— Genovefa Schiffler (p. Miha).

MATERI TEREZIJI V INDIJO
ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$40.— N. N.; \$20.— Družina Brkavec (namesto cvetja na grb pok. Marije Lajovic), Nežka Jesenko; \$10.— druž. Anton Kristan; \$5.— Marija Valenčič.

ZA VZGOJO
FRANČIŠKANSKIH
BOGOSLOVCEV:

\$20.— druž. Alojz Golja.

V POMOČ OBNOVI

CERKVA NA PRIMORSKEM:

\$50.— druž. Franc Ursič (za cerkev v Cerknem).

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

IT'S
IN
EVERY
SLOVENIAN

Slovenski pesnik iz Titovine se je letos odločil, da preživi svoje počitnice v Grčiji. Ni dobil dolarjev za osvajanje slovenskega prostora na zapadu. Tudi ne najde več tako žlahtnega vina, kot sta ga pila svoje dni Prešeren in Cankar za utapljanje svojih življenjskih grenkob. Zato je kar lepo in dobro potovati in videti Grčijo, zibelko evropske civilizacije.

Vendar je storil napako: pritisnila je huda vročina, okoli petdeset stopinj v senci. Dobesedno gaganje od vročine. Hiše se še ponoči niso kaj prida shladile. V časopisih je bral, da je 8000 Grkov umrlo od vročine in preko 40.000 so jih odpeljali v bolnišnice. V svoj dnevnik si je mož zapisal, da je iz jugo-"rdečega vala"* padel v grški *"vroči val"*.*

*Ne bil bi kulturnik, če ne bi obiskal tudi grških zgodovinskih razvalin. Zato se je podal z ženkico kljub potu in znoju na vrh mikenskega hriba. Zbit se je sesedel na tla Agamemnonove spalnice, iz katere je puhtelo kakor iz vroče peči. V delfijskem preročišču je zavpil vprašanje, kam pelje jugoslovansko samoupravljanje. In iz razvalin je zaslišal odgovor, ki ga je razumel kot *"samo opravljjanje"*. Žena pa je slišala, da je glas odgovoril *"samo opravljjanje"*...*

še. Meni boš vedno dobrodošel ali vedno oba dobrodošla."

Poslovala sta se skoraj z enako zadrego, kakor sta se srečala pri vratih. Zdravko je naglo pograbil kolo in se zavihtel nanj. Medtem je Željko že zaklenil vrata, da ne bi bilo treba iskati še tiste zadnje dvakrat, trikrat ponovljene besede ob slovesu.

Zdravko se ni odpeljal domov, ampak se je napotil k bančnemu direktorju na dom. Direktor ga je vljudno sprejel, mu v širok kozarec natočil žgane pijače.

"Prišel sem z neko prošnjo. Pa ne zase, ampak za svojega prijatelja Željka. Imel je v vaši banki obljubljeno službo, zdaj pa nekaj oklevajo. Smem prositi, če je mogoče, da bi ga vendarle pri vas zaposlili?"

"Pogovarjali smo se o njem, pa so mnogi imeli pomisleke glede njegovega značaja. Saj razumete, če nekdo kar tako zapusti duhovniški poklic, se vedno sprašujemo, zakaj. Kaj ni bilo v redu z njim? Nekoliko pa tudi drži, da ni najbolj primerno, če bi ga zaradi tega nagrajevali."

"Toda človek je v stiski. V dvojni: najprej ni lahko naredil koraka, ki ga je naredil in ga je to stalo mnogo notranjih borb, drugič pa živi zdaj od dobrote tiste ženske, za moškega pa to ni preveč laskavo."

"Naj to tako razumem, da ga vi priporočate?"

"Vsekakor. Kar se tiče vestnosti glede denarja in poslovanja, se lahko nanj popolnoma zanesete. Dobro ga poznam, saj sva prijatelja."

"Sta ali sta bila prijatelja?"

"Sva, še vedno sva in mislim, da tudi ostaneva. Vsaj s svoje strani to vem."

"To je lepo od vas. Od mnogih sem glede njega slišal samo zaničljivke, zopet drugi se veselijo, da je eden izmed vas zopet manj, tretjim pa je to okusna kost, da lahko ogledavajo vse verne in vso cerkveno hierarhijo. Vas osebno pa njegov izstop ni preveč prizadel."

"Veliko bolj, kakor si mislite. Z Željkovim izstopom seveda ne soglašam, rad pa bi mu pomagal zlasti zdaj, ko se mu zdi, da ga ljudje zaničujejo ali pa se mu posmehujejo. To ga gotovo boli. Zato se obračam na vas, da bi mu pomagali pri tem, ko išče svoje mesto med ljudmi."

"Se je že poročil, ali pa se šele bo?"

VLJUDNO STE VABLJENI

na trinajsti

MLADINSKI KONCERT

v priredbi slovenskih verskih središč, ki bo letos v Melbourne, Vic.

SOBOTA 3. OKTOBRA, ob štirih popoldne,

v Baragovi dvorani našega središča v KEW.

Pestri nastopi slovenske mladine v glasbi, petju in plesu.

Po koncertu bo mladina nadaljevala s prosto zabavo. Igral bo ansambel "Karantanija".

Vstopnina za odrasle šest dolarjev, za upokojece in mladince pa štiri dolarje.

"Cerkveno se ne more, razen če dobi spregled, kar pa je malo verjetno. Civilno se pa gotovo bo."

"Saj za vas civilni zakon sploh ni zakon."

"Ni čisto tako, kakor pravite. Civilni zakon je še vedno boljši kot samo priležništvo, kakor smo to nekoč imenovali, zdaj pa dobiva podobno zakonitega sobivanja in se enači s civilno sklenjenim zakonom. Toda kristjan je dolžan poleg civilne poroke skleniti zakon, ki je zakrament. Če more, seveda. Željko ga pač ne more. Lahko torej računam s tem, da mu boste pomagali?"

"Odkrito vam povem, da samo zaradi vas, nikakor pa zaradi njega. Ko bomo imeli sejo, se bom zavzel zanj. Seveda vam ne morem trdno obljubiti, da bom tudi uspel. Stvar bo šla na glasovanje in večina odloči."

"Tako je prav. Vendar mislim, da vaš glas potegne za seboj še druge. Prav lepa hvala, gospod direktor. Zdaj pa moram iti. Imam še veliko dela, pa tudi vam ne smem kar tako jemati časa."

"Pri meni ste vedno dobrodošli. Oglasite se zopet o priliki, morda vam bom takrat že lahko kaj povedal glede vašega prijatelja."

Čez štirinajst dni je Željko dobil povabilo, naj se zgleda pri personalnem v banki. Ta ga je sprejel dovolj vljudno in mu je ponudil neko bolj postransko službo, toda tudi te se je Željko zelo razveselil.

Ko se je Željko prvič prikazal na svojem novem delovnem mestu, je med uradniki nastala tišina. Vsi so ga gledali, vsaj njemu se je tako zdelo, kakor bi pravkar prišel z vesoljsko ladjo z Marsa. Zadrega je že nekoliko predolgo trajala, ko se je neka uradnica srednjih let znašla in rekla:

"Pa se seznanimo z novim kolegom: Jaz sem Mara." Pristopila je k Željku in mu podala roko.

"Zdaj ko sva se midva seznanila, vas bom pa kar jaz predstavila vsem drugim."

Peljala ga je od uslužbenca do uslužbenca in Željko je čutil po stisku roke in po očeh predstavljenega, koliko je v tem in onem zadržanosti, ki je pri nekaterih mejila skoraj na nevljudnost, ali pa se mu je v njegovi občutljivosti samo tako zdelo.

Moral pa si je priznati, da je vse šlo veliko bolj gladko, kot si je prej predstavljal. Odkazali so mu delovno mesto, kratko in nekoliko zviška pojasnili poslovanje:

"Sicer pa vedno vprašajte, če česa ne boste vedeli ali pa boste glede kake stvari v dvomu."

Najtežje je bilo med malico, ko ni vedel, kam bi se dal. Drugi so se že dobro poznali med seboj, se šalili, on pa ni vedel, kaj bi rekel, kateri skupini bi se pridružil. Popoldne se je vrnil iz službe zbit, kakor da je opravljal najtežja težaška dela.

Prvi korak, najtežji, je bil narejen, zdaj mora samo vztrajati, pa naj bo še tako težko, saj ve, da bo vsak dan bolje, vsak dan lažje. Samo za-meriti ne sme ničesar. Sklenil je, da bo do vseh dober, da bo vsakomur pomagal, kjer koli bo mogoče, samo da ga sprejmejo medse in bo kakor eden izmed njih.

/Nadaljevanje prihodnjič/

Počitnik je bilo prej konec kot je planiral. S tito-dinarji je kupoval grške drahme in da ni doživel še grške tragedije, je moral skrajšati počitnice. Tako je predčasno odpotoval nazaj v "dobri slovenski mokri hlad". Ostal pa je navdušen nad Grčijo zaradi čistoče in prijaznosti do tujcev. In tudi urejenosti, nizkih cen ter založenosti trga.

Nekaj mu je ostalo nerazumljivo in še in še premleva: Jugoslovani se izgovarjajo, da so zaradi Turkov zaostali. Petsto let turškega jarma! Pa saj so Grki tudi bili pod Turkil...

P. K.

Katoliška stolnica "St. Mary's Star of the Sea" v mestu Darwin, N. T.

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Tone Gorjup, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre — fračiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ Očetovska proslava na prvo septembrsko nedeljo je bila pristrčna. Gojenci Slomškove šole so si zaslužili veliko ploskanja, pa tudi učiteljice, ki so jih pripravile za nastop. Starši imajo tudi svoje zadoščenje, saj ni lahko redno voziti otroke k pouku slovenščine. — Lepo je videti na odru tudi kar čedno skupino mladincev: "Glasniki" so nastopili in zapeli očetom.

Društvo sv. Eme in gospodinjiam, ki so obložile mize s svojimi dobrotami, v imenu očetov iskrena zahvala za dobro postrežbo!

+ Ko to pišem je letošnji Dan naših upokojencev z Walkathonom naše mladine tik pred nami. Upam, da bomo imeli tudi letos lepo vreme in res uspešno prireditve. Med nami bodo, kakor že vrsto let, tudi pevci iz Geelonga, da bodo s svojim petjem poživili dan.

Letos je prijavljenih manj udeležencev Walkathona kot lansko leto. Mladina se boji iskanja sponzorjev za svoje kilometre. Dasi gre za dobro stvar — za naš Dom počitka — nekateri na čudno surov način odbijejo prosilca. Kako lepše bi bilo prosilca pohvaliti, da s sodelovanjem kaže svoje spoštovanje do ostarelih. Saj nihče ne pričakuje velike vsote — tudi z nekaj centi na kilometer bo zadovoljen. A razočaranje mladino odbije, da si drugo leto ne upa več sodelovati. — Iz istega vzroka nekateri starši ne puste svojih otrok, da bi iskali sponzorje in jih nadlegovali s prošnjo. Pa naj bi otroka raje pohvalili in mu sami dali kak dolar, pa četudi ne bi nikogar več prosil za sponzorstvo. Sodeloval bi pa le in to je že veliko.

+ Za 26. septembra zvečer je bilo napovedano letošnje SREČANJE bivših Baragovcev in njihovih družin ob obletnici Baragovega doma. To srečanje moramo letos prestaviti za en mesec in ga bomo imeli šele na sobotni večer 24. oktobra. Ansambel Karantanija bo takrat prost in nam bo lahko postregel z domačimi melodijami, dočim je za prvi datum žal obljubil igranje drugod. Lepo prosim bivše fante Baragovega do-

ma, da vzamejo spremembo na znanje in povedo še drugim. Enako cerkveni pevci, kakor tudi ministranti in Glasniki ter njih družine. Gotovo pa na svidenje na domačem večeru 24. oktobra!

+ Bliza se tudi 3. oktober in letošnji MLADINSKI KONCERT. Med nami bodo gostje iz drugih slovenskih naselbin — že zdaj jim kličemo veselo dobrodošlico. — Nekateri se boje, da ne bo dovolj prostora. Svetovali so najeti večjo dvorano, dvorana "Planice" pa nam je bila celo ponujena. Toda doma je le najlepše. Seveda bomo stisnjeni, a ne prvič. Bo treba pač malo potrpeti, pa bo vse prav. Da le ohranimo dobro voljo ter se zadovoljimo s tem, kar imamo. Tudi številna družina je lahko stisnjena v mali hiši in srečna; je pa precej velikih hiš, a v njej praznina ter nezadovoljstvo...

Na koncert je bil povabljen tudi viktorijski minister za etnične zadeve Mr. Peter Spyker, ki pa bo takrat žal v Perthu. Za namestnico je izbral Mrs. Ano Fratta, iz Viktorijskega etničnega sveta. Mr. Spyker je že nekajkrat omenil, da bi rad obiskal tudi naše versko in kulturno središče v Kew, ko je videl že vsa tri melbournska slovenska društva. Ga bomo morali povabiti ob kaki drugi priliki, ko na koncert žal ne more priti.

+ Društvo sv. Eme bo priredilo na tretjo oktobrsko nedeljo (18. okt.) v dvorani SEJEM. Prodajali bodo pecivo, ročna dela, razno drugoročno a vredno robo, knjige, nabožne predmete in še marsikaj. Kdor bi rad kaj podaril za prodajo, bo hvaležno sprejeto.

+ Na prvo nedeljo v oktobru je deseta obletnica Baragove knjižnice. Žal je to dan po koncertu, popoldne ob 2.30 pa še vsakoletna nadškofova maša narodnostnih skupin v stolnici, kjer naj bi bili tudi udeleženi. Nemogoče bi bilo isto nedeljo proslavljati še jubilej naše knjižnice — predstavili ga bomo na četrto nedeljo v oktobru (25. okt.). Prav pa je, da se na tem mestu zahvalim glavni knjižničarki Mariji Oppelt ter sodelavkam za vzorno desetletno delo.

V pomoč Baragovi knjižnici ob jubileju bo Pahorjeva družina (69 Brady Rd., E. Bentleigh, 3165) priredila na nedeljo 11. oktobra od ene ure dalje družabno popoldne za gospe. Vse toplo vabljenje! Za podrobnosti telefonirajte gospe Pavlini na 570 1371.

+ Zadnjič sem omenil med pokojnimi tudi IVANA JAKSIČA, ki je umrl v juliju v Kew. Končno so bile formalnosti urejene in krsta z zemskimi ostanki je v nedeljo 13. septembra mogla odleteti domov. Po želji sorodnikov bo Ivan pokopan poleg mame na domačem pokopališču. V petek 11. septembra smo imeli v naši cerkvi ob krsti mašo zadušnico, katere se je udeležilo lepo število pokojnikovih prijateljev in znancev

na delovnem mestu v Willsmere bolnišnici v Kew.

Dne 14. avgusta je v geelongški bolnišnici umrl po večmesečni bolezni vrance VIKTOR PEGAN. Pogreb je bil 18. avgusta na Western Cemetery, po maši za-dušnici v cerkvi sv. Tomaža, Norlane. Pokojnik je bil rojen 25. julija 1917 v vasi Malo Brdo, župnija Hrenovica. V Avstralijo je prišel preko italijanskih begunskih taborišč v januarju 1960. Najprej je bil pri sorodnikih v Chilternu, Victoria, nato je okrog deset let delal pri projektu Snowy Mountains. Končno se je ustalil v Geelongu in bil gospodarstveno zelo podjeten. Prijatelj je pa žal niti med Slovenci menda ni imel kaj preveč.

IVANKA BATAGELJ je mirno in brez strahu zapala v bolnišnici melbournskega okraja Sandringham, kamor so jo pripeljali dan prej, ko jo je zadela rahla kap. Iz srca si je želela, da bi umrla na Marijin praznik vnebovzetja in Bog jo je uslišal: ves dan se je še očiščevala in trpljenje, izdihnila pa pol ure pred polnočjo in zaključkom praznika. Z njo smo izgubili menda najstarejšo Slovenko v Melbournu in veliko molivko.

Blaga pokojnica je bila rojena v družini Čermelj dne 16. decembra 1895, vas Kamnje pri Ajdovščini. Kot mi je pravila, ji je mati zgodaj umrla in oče se je ponovno poročil. Že kot šestletna je morala iz številne družine k tujim ljudem. Kasneje kot dekle je prišla v Trst, kjer se je leta 1919 poročila z Viktorjem Batageljem, a kmalu spet ostala sama s sinom Borisom. Za svojo sestro je odšla v Egipt, kjer je živel in služila v Aleksandriji. Ko je sin Boris leta 1950 emigriral v Avstralijo, mu je sledila še ona in živela vsa leta z njegovo družino v Melbournu (Moorabbin). Pokojnica je bila globoko verna žena in polna stare domače modrosti, da jo je bilo užitek poslušati. Veliko je brala in zlasti zdaj v starostni onemoglosti premolila bogsigavdi koliko rožnih vencev na dan. Dokler je le mogla, se je s pomočjo Pavletičevih rada udeleževala zlasti naših verskih slovesnosti in zadnja leta upala, da bo prišla v naš Dom počitka ter bila blizu slovenske cerkve.

V torek 18. avgusta smo v naši cerkvi ob Ivankini krsti zmolili rožni venec. Pogrebna maša je bila naslednji dan, nato pa se ji je izpolnila želja, naj jo pokopljemo na keilorskem pokopališču med rojaki in blizu grobov slovenskih sester. In kakor je na zemlji pokojnica veliko premolila za našo skupnost, naj nam zdaj pri Bogu in Mariji pomaga, da uresničimo načrte za Dom počitka!

Na isti dan, 15. avgusta, je nenadoma umrl tudi OTTO FEIX. Bolj smo ga poznali pod imenom "Hojnikov Oto", ker je kot sin pok. gospe Hojnikove vdove Feix vodil Hojnikovo mesno podjetje. Že pred ne-

kaj leti so ga komaj rešili ob srčnem napadu. Zdaj se je zgrudil na svojem domu v Bulleenu kmalu potem, ko se je vrnil od dela v podjetju.

Pokojnik je bil rojen 6. aprila 1928 v Mariboru. V Avstralijo je prišel v februarju 1951 iz Avstrije. Bil je mirnega in lepega značaja ter je pri podjetju rad pomagal v dobre namene. Poleg sestre Danice por. Kozole zapušča ženo Trude in sina Otona.

Pogrebna maša je bila v torek 18. avgusta v farni cerkvi sv. Klemenca v Bulleenu, nato so odpeljali pokojnikove zemske ostanke k upepelitvi. Namesto za cvetje so po želji sorodnikov znanci darovali v sklad ustanove za srčne bolezni (National Heart Foundation of Australia).

Na soboto 12. septembra se je nenadoma izteklo življenje bivšega fanta Baragovega doma. FRANC PEJOVNIK je okrog pete ure zjutraj umrl na svojem domu v Noble Parku, zadet od srčne kapi. Pokojnik je bil rojen 25. avgusta 1945 v vasi Vrhe, župnija Pameče na Štajerskem, a svoja mlada leta je preživel v Črnečah na Koroškem. V Avstralijo je prišel leta 1963 in dve leti kasneje prišel iz Whyalle, S. A. v Baragov dom. Potem je šel na svoje, a ko je kasneje obol na srču ter bil predčasno upokojen, se je zopet priselil k nam. Z nami je bil do srede leta 1980, ko je odšel v Indijo po svojo izbranko Deborah Mary Vanderputt v Madras. Tam sta se poročila v Marijini božjepotni cerkvi v kraju Vailankanni dne 20. septembra 1980. Po vrnitvi v Avstralijo je ob dobri ženi ter hčerkici živel v srečnem zakonu. V Baragov dom pa je Franc še vedno prišel rad pogledat od časa do časa. — V ponedeljek zvečer smo ob pokojnikovi krsti v kape-li pogrebnege zavoda Allison, North Springvale, zmolili rožni venec, pogreb na pokopališče Springvale pa je naslednji dan, 15. septembra, sledil maši zadušnici v farni cerkvi sv. Antona v Noble Parku.

Vsem našim pokojnim božji mir, žalujočim pa naše sočutje ob bolečem slovesu!

+ Večerno mašo bomo imeli na prvi petek meseca oktobra (2. okt.) in v sredo 7. oktobra, ko obhajamo praznik Rožnovenske Matere božje. Vselej ob pol osmih (7.30). Vabljeni!

Na četrto nedeljo v septembru (27. sept.) je redna slovenska maša v Wodongi. Ob sedmih zvečer. Rojaki iz Wodonge in Alburyja, pridite!

+ Zaupniki za Dom počitka so imeli nekaj sestankov in srečali so se tudi z arhitektom (Paul Archibald), ki jim je pokazal dva domova za ostarele po njegovih načrtih. — V kratkem bodo zbrali člane za posebni delovni odbor Doma počitka. Naj bi tudi v bodoče dobili toliko zaupanja in opore pri naših ljudeh, kot jo je naša skupnost kazala za to akcijo doslej!

LETOS so se prvič v tem stoletju zbrali na svoj kongres ameriški črnski katoličani. V Washingtonu so se nekaj dni razgovarjali o razvoju narodnega pastoralnega načrta, belim katoličanom pa napisali svojo poslanico. Udeležilo se ga je okrog 1500 zastopnikov iz 110 ameriških škofij, med njimi tudi vseh enajst črnskih ameriških škofov, od katerih pa ima svojo škofijo le biloxijski škof Joseph Howze, ostali so pomožni škofje.

Kongres je pokazal, da imajo črnski katoličani v marsičem svoje probleme tudi kot verniki in se ne morejo enostavno vreči v skupni lonec z ameriško katoliško Cerkvijo belih vernikov. Zanje so drugačni pastoralni prijem, drug način predstavljanja verskega nauka in drugi poudarki v značaju bogoslužja.

Udeleženci kongresa so iskali poti za evangelizacijo milijonov črncev v ZDA, ki ne pripadajo uradno nobeni Cerkvi. Dalje so proučevali krepitev družin, vzgojo črnskih kandidatov za cerkvene službe, denarno pomoč župnijam ter šolam za črnce in podobno. Govorili so tudi o kulturnem in zgodovinskem prispevku črncev ameriški Cerkvi in družbi, kar belci mnogokrat pozabljajo.

Podobni kongresi so bili v Ameriki v zadnjih desetletjih preteklega stoletja, a takrat so bili med pridelitelji tudi belci. Zavzemali so se za enakopravnost črncev in njih pravo mesto znotraj katoliške Cerkve.

STATISTIKA Cerkve v Italiji nam nudi tele številke: V italijanski državi je danes 28,618 župnij, ki so tudi pred oblastmi priznane in torej po zakonu pravne osebe. Vsaka župnija naj bi imela povprečno z ozirom na število prebivalstva 1995 vernikov, a v resnici ima 9,731 župnij manj kot 500 faranov, mnoge druge pa so preštevne. Zmanjšalo se je število

škofij, saj so bile nekatere zgolj zgodovinskega značaja ter za današnje pastoralno delo nepomembne. Tako je bilo od 325 škofij odpravljenih 97 – danes ima torej Italija 228 škofij.

PAPEŽ Janez Pavel II. je ob zadnjem obisku svoje rodne domovine Poljske proglasil za blaženo **Karolino Koszka**, ki jo upravičeno imenujemo "Poljska Marija Goretti". Dekle je bila iz verne kmečke družine enajstih otrok. Imela je komaj šestnajst let, ko jo je ob pričetku prve svetovne vojne neki ruski vojak s silo zavlekel v gozd, da bi se mu vdala. Karolina pa se mu je s tako odločnostjo uprla, da jo je vojak besen pokončal s svojo sabljo.

Njeno proglašenje med blažene je bilo med papežev mašo v Tarnowu, mestu ob vznožju Karpatov, kateri je prisostvovalo milijon ljudi. Med govorom je papež poudaril, da je Karolina s svojo žrtvijo povzdignila žensko dostojanstvo telesa, ki nosi v sebi klice nesmrtnosti in vstajenja od mrtvih, danes pa je žal tako onečaščeno z uživaštvom in pornografijo.

NA POBUDO Organizacije združenih narodov je svet letos 11. julija proslavljal rojstvo petmilijardnega prebivalca na planetu Zemlja. Datum je sicer simboličen, kajti podatki o številu svetovnega prebivalstva so le približni, saj v mnogih predelih sveta še niso vpeljani natančni popisi prebivalcev.

Pet milijard nas je torej! Za simboličnega nosilca začetne številke je bil izbran **Matej Gašpar**, ki se je rodil letos 11. julija v Zagrebu. In zakaj ravno Zagrebčan? Tam se je namreč ta dan kot gost univerziade – svetovnih študentskih iger – mudil glavni tajnik OZN Javier Perez de Cuellar. Matejčka je obiskal v porodnišnici in ob njegovem rojstvu naslovil na vse mlade po svetu poslanico miru.

Novorojenčku Mateju je izrekel dobrodošlico ob rojstvu in izboru tudi papež Janez Pavel II. Ta dogodek je imel v mislih, ko je pri splošni avdienci 15. julija poudaril: "Cerkev v vsakem življenju, ki zacvete na zemlji, prepoznava Boga dobrote. Zaveda se problemov, ki jih nosi s seboj demografski napredek, vendar pa je prepričana, da prave humane rešitve ne moremo iskati izven prvotnega božjega načrta, ki pomeni temelj solidarnosti človeške družine."

Okoli leta 1850 je bilo na svetu komaj eno milijardo ljudi, danes nas je petkrat več. Vsako minuto je rojenih 150 ljudi, kar je 220.000 na dan ali 80 milijonov na leto. Seveda tudi smrt ne miruje in dela prostor novorojenčkom. A eno je gotovo: prav nobenemu nerojenemu otroku ne bi bilo treba vzeti življenja iz strahu, da ne bi imel kaj jesti, ko bi bil enkrat rojen. Znanstveniki spet in spet ugotavljajo, da bi naša Zemlja lahko vse preživela, če bi prebivalstvo le izrabilo vse še neuporabljane predele in porabilo visoke

BAYSIDE PRINTING SERVICE

WE SPECIALIZE IN . . .

Invitations - Bomboniere
Accessories - Menu cards
Place cards - Baby announ.
Cake boxes - Sorrow cards

Very Reasonable Prices
ask for Louis

A.H. 551 7451

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

vsote, ki gredo danes za oboroževanje, raje za iskanje novih poti prehrane. Tudi so na razpolago pametni in dovoljeni načini uravnavanja števila otrok v družini, ob katerih ni treba segati po takih, ki se ne sklada-jo z naravnim redom ter so proti človekovi vesti.

SVETOVNA BANKA je izdala nekaj splošnih podatkov o finančnem stanju sveta. Iz njih je razvidno, da je konec leta 1985 skupna zadolžitev takomenovanega Tretjega sveta – dežel v razvoju – presegla tisoč milijard dolarjev: znašala je ogromno vsoto 1, 010 milijard. Od tega je 810 milijard dolarjev dolg dolgoročnih pogodb z različnimi trgovskimi bankami in različnimi zasebnimi upniki.

Iz izdanih podatkov je razvidno, da sta največja dolžnika na svetu Brazilija (ima 107 milijard dolarjev dolga) in pa Mehika (njen dolg znaša 99 milijard dolarjev). Sledijo Argentina, Venezuela, Filipini in Čile. – Dolg Jugoslavije je tudi omenjen: takrat (1985) je znašal skoraj 20 milijard dolarjev. Danes menda ni še kar nič manjši . . .

NA FILIPINIH bodo postavili cerkev Kraljice rožnega venca – Mariji v zahvalo, ker je filipinskim vernikom ob prevratu uspelo z molitvijo in rožnim vencom ustaviti tanke. S svojimi telesi so polegli po cesti pred vojaškimi vozili in tako naredili živo blokado. Nadškof kardinal Sin je novinarjem že pokazal izbrani prostor ter povedal, da bodo svetišče prevzele redov-

nice, ki bodo noč in dan molile pred Najsvetejšim.

Poročilo je iz časa pred zadnjim udarom, ki pa se je na srečo tudi dobro končal. A enotnosti in miru uboga dežela zaman pričakuje, dokler bodo na delu tajne sile in v gozdu gverila. . .

BIVŠEGA dolgoletnega jetniškega kurata melbournskih zaporov, Fr. Johna Brosnana, so vprašali, kaj misli o porastu zločinov med mladimi. Prav je povedal, da smo razvoj navzdol sami povzročili. "Vse to je nujno zrastle iz moralnega problema našega časa. S tem, da smo uničili družino, da priznavamo skupno življenje v dvoje brez poroke in podobno, se vračamo v mrki srednji vek: kot takrat ljudje tudi danes odgo-varjajo z nasiljem . . . Naša povojna generacija je sejala seme lastnega uničenja s tem, da je odvrгла vse, kar je bilo dobro in sveto. Če hočemo preprečiti zločine, moramo nujno presoditi družbo, ki smo jo ustvarili. Če dovoljujemo splav, evtanazijo (umor ostarelih in neozdravljivo bolnih) ter samomor in vse to sprejemamo kot nekaj naravnega, potem moramo sprejeti tudi posledico tega mišljenja: pomanjkanje spoštovanja do človeškega življenja. To pa se kaže nujno v številnih umorih, ropih, nejunaških napadih na starejše in vseh ostalih vrstah kriminala."

Izkušenemu duhovniku moramo dati prav. Ko pa-dejo osnovna moralna pravila, je samo še skromen korak do največjih prestopkov proti družbi.

DRAGI ROJAKI, POTUJETE V EVROPO?

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob dre-voredu Corso Italia, Vas pričakujemo v PALACE HOTELU, najbolj-šem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, te-lefonom, radijskim spre-jemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatiza-cijo. Najmodernejša u-dobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in ho-telska restavracija.

V PALACE HOTELU bo poskrbljeno za Vaše čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak VINKO LEVSTIK

34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)

Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I

PALACE
Hotel

VAŠ HOTEL!
DOBRODOŠLI!

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček!

Četudi z mamom ali atom rad prebiram Kotiček naših mladih v Mislih, se nisem nič rad spravil k pisanju. Veš, govoriti je veliko lažje kot pa kaj napisati. A mama mi je rekla, naj se vsaj jaz oglašim in ti napravim veselje, ko se tolikokrat pritožuješ, da ti otroci nič ne pišejo. Posebno iz mest so tako molčeči. Tam imajo slovensko šolo in nastope, pa tega menda ne znajo ceniti. Mi smo zunaj na deželi in moja mama vsaki mesec komaj čaka Misli.

Kadar bomo obiskali Melbourne, se bomo gotovo oglasili tudi pri cerkvi. Do takrat pa bodi pozdravljen in hvala za Kotičkovo stran! — Mark Bizjak, 12 let, Kerang, Vic.

DRAGI OTROCI!

V Kotičku naših mladih aprilske številke MISLI za leto 1985 smo objavili sliko ZALIKE SVENŠEK. Ujeli smo jo na melbournskem letališču, predno jo je jekleni ptič ponesel proti Sloveniji. Živela je pri naših sestrah v Kew in po maturi se je odločila, da se bo tudi ona pridružila frančiškanskim sestram Brezmadežne. V Slovenski Bistrici je pričela dvoletno dobo noviciata ali preizkušnje, se ves ta čas redovne formacije poglobljala v duhovno življenje, obenem pa obiskovala tudi katehetski tečaj in glasbeno šolo. Kar prehitro

KAKO SO NASTALE KRESNICE

ŠLI NEKOČ SO ANGELI
PREKO ROŽNATIH POLJAN,
DA OTROKU BOLNEMU
BI PONESLI ZLATIH SANJ.

PA NEKJE TAM SRED POLJAN
SANJE IZGUBILI SO,
ŽALOST SVOJO IN GORJE
BOGU POTOŽILI SO.

BOŽJIH LUČK — KRESNIC POSLAL
LJUBI BOG JIM JE ZVEČER,
DA ISKALI SANJE BI —
NAŠLI NISO JIH NIKJER.

KJE SO SANJE ZLATE, KJE?
JOJ, SRED ROŽNATIH POLJAN
BOŽJE LUČKE IŠČEJO
ŠE DANDANES JIH ZAMAN.

Mirko Kunčič

sta leti minili in že je prišel čas, da napravi svoje prve redovne obljube. O tem dnevu — 23. avgusta letos — nam je sestra Zalika sama napisala tole: "Dan obljub je bil zame globoko doživetje. Srečna sem, ker sem smela izreči svoj 'Da!' Gospodu. Vem, da ne bo vedno lahko hoditi za Kristusom, toda z božjo pomočjo bo šlo; saj On, ki me je poklical, bo vedno hodil z menoj. Vam vsem se priporočam v molitev, da bi ostala Bogu zvesta in bi vedno izpolnjevala, kar sem zdaj obljubila. V spomin na ta dan Vam pošiljam sliko..."

Na sliki je sestra Zalika na desnici pomožnega mariborskega škofa Jožefa Smeja, na njegovi levici pa je Zalikina sonovinka sestra Janja, doma iz Prekmurja.

Sestri Zaliki vsi prav iz srca čestitamo k prvim redovnim obljubam. Zlasti vsi njeni znanci, ki jih je v Melbourne zelo veliko, ji pošiljamo iskrene pozdrave in ji želimo stanovitnosti na začrtani poti v službi Bogu in bližnjemu. Naša želja je seveda tudi, da bi se kmalu vrnila med nas v Avstralijo, kjer je bila rojena. Njen zgled pa naj pritegne še kaj drugih naših tukajšnjih deklet, da pristopijo na pomoč in nadaljujejo delo slovenskih frančiškanskih sester Brezmadežne.

Dragi prijatelji in znanci!

Ob izgubi dobrega in nepozabnega moža in očeta IGNACA VALENČIČA naj se v svojem imenu in imenu otrok iz srca zahvaljujem vsem, ki ste nam v času žalosti stali ob strani. Vsem naj Bog povrne za vse tolažilne besede nam in za molitve pokojnemu v spomin in večni mir. Zahvala tudi vsem, ki ste darovali cvetje, ali pa namesto rož poklonili dar bodočemu Domu za ostarele v Kew. Cvetje res hitro ovane, pomoč za tako važno ustanovo med nami pa je potrebna. Saj že pregovor pravi: Kaj je za nami, vemo, kaj bo pred nami, pa samo Bog ve! On ve, kdo od nas bo Dom počitka enkrat potreboval — zdaj pa je dolžnost, da akcijo tudi podpremo.

Bog povrni patru Baziliju za vso pomoč v tem žalostnem času, ko ob smrti družina ne ve kako in kaj.

Še enkrat: Iskrena zahvala vsem!

Vdova Vida Valenčič in otroci
Margaret z družino, Steven, Peter in Ana.
Narre Warren East, Victoria

SEATON, S. A. — Že v rednem poročilu slovenskega verskega središča v Adelaidi je p. Janez omenil, da je bilo na mali šmaren po maši v mladinski lopi srečanje naših upokojencev in BBQ. Naj bi tu dodal, da jih je prišlo okoli petdeset in v resnici je med nami vladalo nekako praznično razpoloženje in slovesno ozračje. V nekaj potezih bi rad opisal to delovanje našega cerkvenega središča, ki deluje predvsem na verskem ter kulturnem in socialnem področju.

Pri nas v Južni Avstraliji prebiva okoli 2.500 Slovencev, od Port Lincolna na zapadu pa do Mount Gambierja na jugovzhodu ter na širšem območju našega glavnega mesta Adelaide. Lahko rečem, da je naše versko središče osrednja točka, kjer se naši ljudje oglašijo, ko pridejo po opravkih iz dežele v mesto. Adelaidčani se radi zbiramo pri cerkvi k bogoslužju ob nedeljah in v tednu, sodelujemo pa seveda tudi pri drugih dejavnostih našega misijona sv. Družine.

Tudi naši ljudje se starajo in med nami je sedaj že nad 300 upokojencev. Prav njim ter ostarelim doma in po raznih ustanovah posveča naše središče veliko skrb.

KRIŽEM AVSTRALSKÉ SLOVENIJE

Za upokojence smo pričeli prirejati sleherni teden izlete v bližnjo in daljno okolico, predvsem v kulturno in turistično zanimive kraje. Tako jih povezujemo med seboj in z vsakdanjim življenjem ter jim nudimo razvedrilo. Za te izlete uporabljamo minibus s sedmi sedeži in prostorom za dva bolnika na vozičkih. Denar za vozilo, ki služi po razporedu raznim narodnostnim skupinam predvsem za upokojence, je dala država. Država nosi tudi stroške za bencin in olje, le voznika mora preskrbeti vsaka narodna skupina sama.

S temi brezplačnimi izleti za naše upokojence smo pričeli 11. avgusta in jih nadaljujemo sleherni teden. Vozilo imamo po razporedu naročeno že za vse tedne prav do Božiča. Naši upokojenci so za to našo akcijo ob pomoči države zelo navdušeni. To se vidi iz prijav, ki prihajajo kar za več tednov naprej. Noben ne bo zavrnjen — kdor ne pride na vrsto ta teden, bo na listi izleta prihodnjega tedna ali pa kasneje.

Kot omenjeno je bil prvi sestanek upokojencev dne 8. septembra letos. Odslej naprej bo sestanek vsak mesec. Na sporedu bodo razne igre in vsakdo bo lahko našel razvedrilo ter domačo zabavo v prijetni družbi prijateljev in znancev.

Za slovenske upokojence in druge potrebne pomoči med nami je državna oblast poskrbela z zaposlitvijo posebne socialne delavke v osebi sestre Leopolde Melek, ki je sicer po rodu Hrvatica, a dobro razume naš jezik. Na teden dela dva dni za Slovence, tri dni pa za Hrvate.

Naj omenim tudi, da naše versko središče v Adelaidi vodi slovensko etnično šolo, ki je zadnji dve leti edina slovenska šola v Južni Avstraliji. Seveda ni več toliko učencev, kot jih je bilo zadnjih šest let. Fantje in dekleta so odrasli, šli so v razne službe in poklice — učencev je vedno manj. Kljub temu bo s požrtvovalnostjo naše skupnosti, potrpljenjem naših učiteljev

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

PRESIDENT COMPUTERS PTY. LTD.
117 Cardigan Street,
Carlton, Vic. 3053
Tel.: 347 0555

Na uslugo Vam je **MICHAEL CAR**
District Sales Manager
Kličite zvečer na dom: (059)649272

SADNA DREVESCA — cepljene slive,
odlične slovenske in nemške vrste,
prodajamo po pet dolarjev komad.
Naročila pošljite na naslov: **Jože L a c k n e r**,
24 Clark Street, Wangaratta, Vic. 3677,
telefonsko pa jih lahko naročite tudi
po Ivanu Mejaču v Melbourne: (3)435 0127

in vsestranskim sodelovanjem staršev šola uspevala v bodoče, kot je doslej. Prepričani smo o tem.

Na vseh koncih in krajih država postavlja plačane tolmače in prevajalce, le za Slovence jih ni — pravijo, da smo premajhna skupina. Se pa zato oblasti kar pogosto obračajo na versko središče za pomoč v tej zadevi. Središče je vedno rade volje na razpolago in je vedno napravilo vse, kar je bilo mogoče, da se pomaga rojakom v potrebi.

Zaenkrat tale kratek oris, kdaj drugič pa morda še kaj več. Vse rojake iskreno pozdravlja s slovenskimi pozdravi — **Dr. Stanislav Frank**.

ST. ALBANS, VIC. — Ko sem bila doma v Cerknem na obisku, sem videla, kako bi bila domača cerkev potrebna prenove. Ko sem brala v Mislih, da na pobudo koprškega škofa celo sprejemate darove za popravila primorskih cerkev, sem mislila na Cerkno. Pa so tam cerkev le začeli obnavljati. Nedavno sem dobila od tam tole pismo:

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

Avtomobili na razpolago za posebne prilike.

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583 in 728 1026

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

"Predragi naši rojaki! Verjetno se boste začudili, ko boste prejeli to pismo iz domovine. A stari pregovor pravi: Prosi se lahko, vzeti se ne sme!

V naši vasi Cerkno imalo zelo lepo in staro cerkev sv. Ane. Bila je zgrajena leta 1714, zato si lahko predstavljamo, kako so se naši pradedje mučili, da so zgradili tako veliko stavbo brez današnjih sodobnih pripomočkov. Leta 1944, v zadnji svetovni vojni, je bila zelo poškodovana od bombnih napadov. Sredstev za popravilo ni bilo in tudi časi so bili drugačni. Tako je bila popravljena samo streha in še to le za silo, ker ni bilo pravega materiala in niti finančnih sredstev. Sedaj pa smo se lotili popravil tudi znotraj cerkve. Arhitekti iz Ljubljane so odkrili čudovito lepe stenske slike, ki izvirajo že od vsega početka, zato bo tudi delo zahtevalo precej denarja. Sredstva zbiramo občani sami, pa ne vemo, kako bomo zmogli. Ne zamerite nam, če še Vas prosimo za pomoč, zlasti morebitne bivše farane ali doma iz naše okolice. Vsakega prispevka, tudi najmanjšega, bomo veseli in zanj hvaležni.

Prisrčno pozdravljeni in hvala za razumevanje!"

Tako pravi pismo. Pater urednik, morda bi pa z objavo le koga bralcev spomnili na Cerkno, da bi segel v žep po nekaj dolarjev. Naša družina Vam za Cerkno pošilja 50 dolarjev in Bog daj, da bi še kaj nabrali v ta dobri namen.

Iskrene pozdrave vsem! — **Marija Uršič**.

Rade volje sem objavil in bom darove v ta namen z veseljem odposlal dalje. — Urednik

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij

BROTHER in CASIO

elektronskih pisalnih in računskih strojev.

Popravljamo vse vrste strojev

— naše delo je garantirano.

V zalogi imamo tudi vsakovrstne
stare pisarniške stroje.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

GEELONG, VIC. — Skupaj s sinom in njegovo družino se iskreno zahvaljujem za vsa izrečena sožalja, za cvetje in molitve ter druge znake prijateljstva, ki smo jih bili deležni ob priliki nenadne izgube dragega moža, ateja in starega očeta, **ALOJZA SERTIČ**. Smrt ga je iztrgala iz naše srede tako neusmiljeno.

Prav lepa hvala patru Baziliju za njegove tolažilne besede med pogrebno mašo ter za lepe molitve ob slovesu.

Enako iskrena zahvala našemu Slovenskemu društvu v Geelongu za vso pomoč v dneh žalosti. Prav tako vsem, ki ste prišli na pogreb in pospremili dragega pokojnika na njegovi zadnji poti.

Žaluojača žena **Lojzka Sertič** in sin z družino.

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje je **MARIJA** por. **HINTERLECHNER**. Njen zadnji naslov je bil 226 Rose Street, Darlington, NSW. Po njej poizveduje brat **Ciril Svete**, ki živi v Bedfordu v Angliji. Kljub njegovim ponovnim pismom že pet let od sestre ni prejel nobenega glasu. Naravno ga skrbi, kako je z njo, če je sploh še živa.

Slehermo sporočilo o pogrešani osebi bo uredništvo hvaležno sprejelo ter poslalo bratu.

“Ta vaša ura pa ne kaže prav.”

“Malo je res pokvarjena, a nam še vedno služi, ker smo se je navadili: kadar kaže šest in bije tri, vemo, da je ura osem.”

- Otroški in družinski portreti na domu
- Poroke v domačem okolju ali po želji
- Posebni družinski prazniki — rojstni dnevi, zaroke, obletnice in slično

367 8405

foto-slikar

Simon Novak

Melbourne, Victoria

REŠITEV križanke avgustove številke:

Vodoravno: 1. nedohranjen; 7. sitna; 8. bezeg; 11. Irena; 12. krasna; 14. kraj; 16. tako; 19. Apolon; 22. slovo; 24. labod; 25. tanko; 26. podrobnosti. — **Navpično:** 1. naskok; 2. dotaka; 3. hrana; 4. Albin; 5. jeze; 6. nega; 9. Erato; 10. enak; 13. rjavo; 15. rula; 17. ananas; 18. odlomi; 20. podlo; 21. laten; 22. slap; 23. obed.

Rešitev so poslali: **Ivan Podlesnik**, **Sestre v Slomškovem domu**, **Sestre v Baragovem domu**, **Jelka Hojak**, **Vinko Jager**, **Jože Grillj**, **Angela Židan**, **Ivan Lapuh**, **Lidija Čušin**, **Jože Štrifot**, **Jože Kosem**.

Žreb je izbral za nagrado **Angelo Židan**.

V modernem zakonu reče mladi poročenec svoji ženki: “Dragica, čudovita si v pripravljanju večerje: konservo znaš odpirati prav tako kot moja mama.”

+

Med vinskima bratcem. — “Ali si že zajtrkoval?” — “Še nobene kapljice!”

Vsem rojakom v Avstraliji in širom sveta!

ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE

n a p r o š a

vse rojake — **POSAMEZNIKE** in vsa **SLOVENSKA DRUŠTVA** oziroma njihove **ČLANE** za **POMOČ**.

Iščemo **PROSTOVOLJCE**, ki so pripravljeni postati glasniki in poverjeniki za to našo akcijo.

Akcija je nepolitična.

Nastanek: pred tremi leti v Sydneyu, ko smo iz domovine prejeli sporočilo o skupnih programskih jedrih.

Namen: povezati **VSE SLOVENCE DOMA** in **NA TUJEM** v borbi za obstoj slovenskega jezika in slovenskega naroda. Postanimo **PONOSNI SLOVENC** in se zedinimo enkrat za vselej pod geslom:

ŽIVI NAJ SLOVENSKA BESEDA!

Za podrobnejša pojasnila pokličite, prosimo, gospo **Marijo Senčar**, Sydney (02)523 5310, ali pa pišite na naslov: **ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE**, P. O. Box 153, Rydalmere, 2116, N. S. W. Australia

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 465 7060

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

TUDI S KISLIM OBRAZOM
SE DA SMEJATI ...

/Uvoženo iz domovine/

+ Delavec šefu: "Ali v svojih očeh zelo zrastete, če vam uspe koga ponižati?"

+ Poznamo velikane revolucije, spoznajmo še pritlikavca!

+ Prišli smo tako daleč, da ne vemo, kjer pravzaprav smo.

+ Za podkupnino v devizah dam 30% popusta.

+ Bili smo idealisti in videli smo vas tako, kot ste se nam predstavljali: v najlepši luči.

+ Bilo je tako, kot ste hoteli. Naša nesreča pa je, da še vedno hočete.

+ Čisto naravno je, da naši nosilci negativnih pojavov ostanejo neznani — to so legendarni ilegalci.

+ Levico ves čas preganja misel, da ne ve, kaj dela desnica.

+ Vprašanje: Dopusti so vedno bliže. Kako jih bomo preživeli? — Odgovor: Bojda je programski svet naše TV sklenil, da se aktivno vključi v problematiko in bodo za naše neposredne proizvajalce v času dopustov vsak dan prikazovali filme, v katerih ima glavno vlogo morje.

Župnik naleti na poti domov na svojega farana Janeza, ki leži v jarku precej okajen.

"Ja, Janez, kaj pa je z vami?"

"Veste, gospod župnik, čisto sem obupan. Samo še alkohol me drži pokonci."

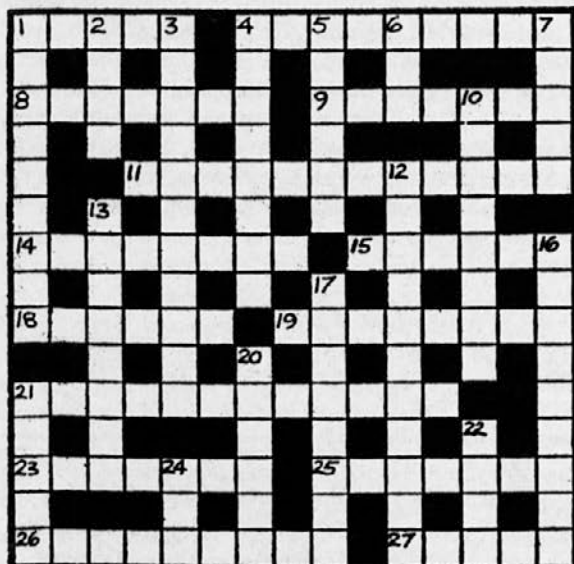
+

Nekdo kar ni hotel oditi od svojih sorodnikov: že dva tedna je bil pri njih.

"Kaj vam ni nič dolgčas po vaši ženi?" ga končno vpraša gospodinja.

"Kako lepo od vas! Takoj ji bom pisal, naj še ona pride."

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. časovno pred tipkarjem; 2. sličnost; 8. prisilna; 9. ena posledic Adamovega greha; 11. znan po vsem svetu; 14. nanašajoč se na revijo; 15. vrsta kamenine; 18. vrsta slame; 19. plazeča se rastlina; 21. članstvo, vključenje gotovi skupini; 23. član strogega reda v Cerkvi; 25. vozilo za redni potniški promet; 26. od rje razjeden; 27. slušni del televizijskega prenosa.

Navpično: 1. obsežno; 2. slovenska reka; 3. ločenka; 4. oblikovanje predmetov, kiparska umetnost; 5. preskrba, nakup; 6. tujka za plesno prireditev; 7. črslava kislina, izvleček iz črslavine; 10. pritegnila je mojo radovednost; 12. glagolnik od obrezavati (roditelj); 13. znak, ki smo se ga bali v zadnji vojni; 16. vleče na gotovo barvo; 17. ena lastnosti živega bitja; 20. precejšnja; 21. zelo splošno moško ime; 22. kosilo; 24. premikati se.

Rešitev pošljite do 8. oktobra na uredništvo!

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourne. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSKE CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

CELOVŠKE MOHORJEVKE za leto 1987 so na razpolago. Cena je 22.– dol. za zbirko štirih knjig. Pa tudi **GORIŠKE** so že prišle: zbirko štirih knjig dobite za 24.– dolarjev.

Knjiga **SLOVENIAN HERITAGE I.** (zbral dr. E. Gobetz) je pošla in čakamo novo pošiljko.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

Ne pozabite ime **ERIC IVAN GREGORICH**

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste ...)

VAM JE NA USLUGO
ERIC IVAN GREGORICH

Lic. No:
30218

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime **GREGORICH** je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime **ERIC IVAN GREGORICH**!
Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

